

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

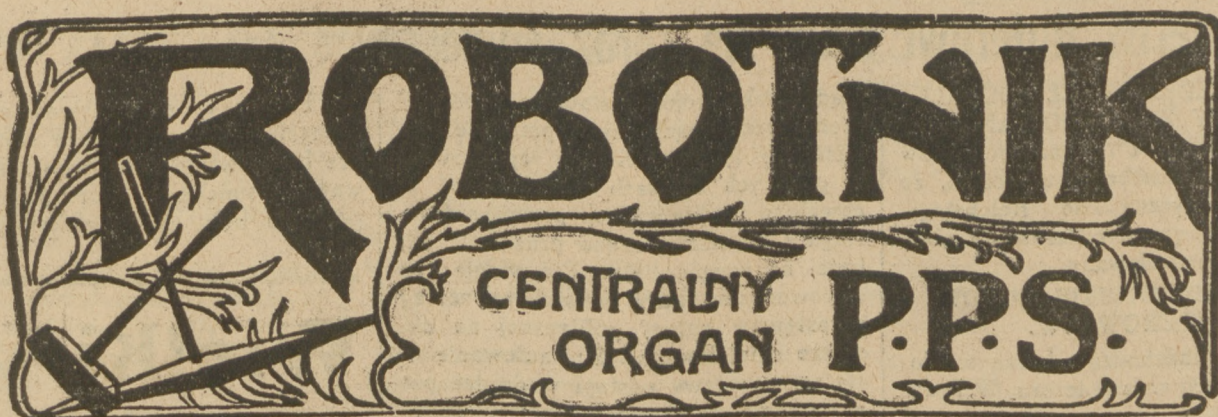
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9—5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70

DYREKCJA — 720-13

ADMINISTRACJA — 313-80

DRUKARNIA — 773-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Kodeks Lewjatana

Stany Zjednoczone Ameryki Północnej żyją pod znakiem kodeksu Roosevelta, ustanawiającego 40-godzinny tydzień pracy i minimalne płace od 12 do 15 dolarów tygodniowo. Wszczęto olbrzymią akcję propagandową na rzecz kodeksu. Przeszło 70 tysięcy przedsiębiorców przyjęło już kodeks.

Prezydent Roosevelt nie jest socjalistą i nie zamierza budować państwa socjalistycznego. Przeciwnie: chce on ratować kapitalizm i właśnie dla ratowania kapitalizmu stosuje on środki, które narazie godzą w kieszeń kapitalistów, ale które w najbliższej przyszłości mają uzdrowić gospodarstwo kapitalistyczne. I kapitaliści amerykańscy, którzy nie wiedzieli dotąd co to jest mieszanie się państwa do spraw gospodarczych, zdają się ufać, iż Roosevelt przywróci kapitalizm do nowego życia.

Wielu z nich idzie niewątpliwie za Rooseveltem pod przymusem, ale więcej jest zapewne takich, co, w obawie upadku kapitalizmu, szczerze popierają akcję Roosevelta i życzą mu powodzenia.

Nie będziemy tu rozstrząsać, czy plan Roosevelta jest realny, czy jego program „kontrolowanego kapitalizmu” da się urzeczywistnić, czy też nie. Stwierdzamy narazie, że kraj najbardziej rozwiniętej produkcji kapitalistycznej zdobywa się na śmiały eksperyment, że szuka ratunku środkami radykalnymi, zaczerpniętymi przeważnie z programu socjalistycznego. Rzecz jasna, że w razie niepowodzenia tego eksperymentu kapitalizm nie powróci już do dawnego okresu swej świetności, należącej do bezpowrotnej przeszłości, lecz — poprzez wstrząsy i rewolucje — ustąpi miejsca nowemu ustrojowi, w którym nawet Roosevelt nie miałby już nic do powiedzenia.

Eksperyment Roosevelta zasługuje na uwagę szczególnie w Polsce. Pamięamy jak „sanacja” entuzjasmowała się rozległością władzy prezydenckiej, w Stanach Zjednoczonych i zawsze głosiła hasło rozszerzenia tej władzy w Polsce na wzór amerykański. I praktyka rządów „sanacyjnych” doprowadziła do tego, że u nas zanim jeszcze zmieniono konstytucję, wyposażono prezydenta w pełnię władzy; zanim jeszcze Roosevelt otrzymał swe pełnomocnictwa, prezydent w Polsce miał już pełnomocnictwa o szerszym bodaj zakresie, niż prezydent Stanów Zjednoczonych.

Ale na tem „amerykanizacja” Polski się kończy.

Tam, „kodeks Roosevelta”, wprowadzający 40-godzinny tydzień pracy i minimalne płace, u nas rządzi wszechwładnie kodeks Lewjatana, dyktujący robotnikom i pracownikom coraz to niższe płace i przedłużający czas pracy.

Tam, w Ameryce, rząd i przemysłowcy rozumieją, że zatrudnienie robotników wymaga zatrudnienia bezrobotnych i podniesienia stopy życiowej mas pracujących. U nas żubry „sanacyjne” określają to jedynie rozumne stanowisko, jako chodzenie „do góry nogami” i głoszą swą ewangelję smorgońską: tania robocizna, dłuższy czas pracy, zniesienie świadczeń społecznych, zdławienie ruchu robotniczego.

Tam, w Ameryce, przyszli do przekonania, że kapitalizm, jeśli może jeszcze być uratowany, to tylko po gruntownym przekształceniu jego podstaw, drogą oddania go pod ścisłą kontrolę państwa, dbałego o całokształt stosunków gospodarczych. U nas polityka gospodarcza steruje pod hasłem: „bez eksperymentów”, rzu-

Trzy mocarstwa przeciw Niemcom a w obronie Austrii Kompromitacja paktu 4-ch

Ajencja Havasa donosi, że minister spraw zagranicznych Francji od szeregu tygodni zajmuje się zatargiem między Niemcami a Anglią. Uwagę jego zwróciły na siebie zwłaszcza liczne wypadki najazdu terenu Austrii przez aeroplany niemieckie, szerzące propagandę hitlerowską przy pomocy ulotek, a także propaganda radiowa ze strony Niemiec przeciw rządowi austriackiemu.

Minister Francji wszedł w styczność z niektórymi rządami, którym zwrócił uwagę na niebezpieczeństwo wystąpienia niemieckich i wymienił poglądy co do dróg i środków, mogących zapobiec powtórzeniu się podobnych wypadków, np. przez wspólną akcję szeregu państw.

Z drugiej strony ajencja Reutersa donosi, że Francja, Anglia i Włochy mają wystąpić wspólnie w Berlinie w obronie Austrii.

Prasa niemiecka z zaniepokojeniem występuje przeciw doniesieniom ajencji, sygnalizującym zbiorową demarche Francji, Anglii i Włoch w Berlinie z powodu akcji antyaustriackiej Niemiec. Dzienniki zapewniają, że ze strony Niemiec nie uczyniono żadnych kroków, które mogłyby oznaczać nieposzanowanie niepodległości Austrii lub pozostawanie w sprzeczności z duchem paktu 4-ch.

„Po akcji, jaką Quai d'Orsay i Reuter uważają za możliwą, nie obiecujemy sobie nic korzystnego, ani dla stosunków niemiecko - austriackich, ani też dla pacyfikacji Europy środkowej” — zaznacza „Boersen Ztg”.

„Deutsche Allgemeine Ztg” uważa interwencję mocarstw w obronie Austrii za pozbawioną sensu, ponieważ wtrąca nie się zzewnątrz nie może poprawić stosunków niemiecko - austriackich, — lecz wręcz przeciwnie obciąża tylko sprawę Niemiec i zaostriż sytuację.”

Przypominamy, że trzy mocarstwa, mające obecnie wystąpić przeciw Niemcom, popisały właśnie w tem Niemcami hitlerowskimi sławetny „Pakt 4-ch”, wymagający jeszcze ratyfikacji parlamentów.

Otóż zanim jeszcze pakt wszedł w życie, sygnatarjusze klóca się ze sobą. Pakt przewiduje akcję 4-ch państw w sprawach wspólnych, a tymczasem ma nastąpić akcja trzech sygnatarjuszy paktu przeciw czwartemu.

Trudno o jaskrawszą kompromitację paktu, zbudowanego na podstawach złudnych i pobudkach niszczących.

Korespondent londyński „Echo de Paris” donosi jakoby w londyńskich kołach politycznych istniał projekt zwołania konferencji,

Macdonald nie ustępuje

Pogłoska kursująca przed paru dniami o mającej nastąpić dymisji Macdonalda, okazała się nieprawdziwą.

Koła polityczne Londynu nazywają tę pogłoskę „pustą gadaniną”.

conem tuż po przewrocie majowym i świecie przestrzeganiem do dnia dzisiejszego. „Bez eksperymentów” — w dobie strasznego kryzysu gospodarczego — równa się ciągłemu eksperymentowaniu kosztem klas pracujących.

Tam, w Ameryce, nikt nie myśli o zmianie konstytucji, ale zato wszyscy są zajęci zmianą układu stosunków, zmianą warunków bytowania. U nas naodwrot: by uniknąć reform gospodarczych i społecznych, wszczynają od czasu do czasu huczek konstytucyjny.

(jmb.).

państw sygnatarjuszy paktu 4-ch w sprawie konfliktu austro - niemieckiego. Myśl interwencji wielkich mocarstw w obronie Austrii znajduje coraz więcej zrozumienia w angielskich kołach miarodajnych. Co do formy interwencji panuje jednak pewna rozbieżność zdań. Wytoczenie sprawy przed forum Ligi Narodów nadałoby akcji większe znaczenie. Ogólnie przypuszczają, że w ciągu

najbliższych dni sprawa ta będzie definitywnie rozstrzygnięta.

Prace nad zapowiedzianym przez rząd austriacki wydaniem księgi brunatnej, zawierającej dokumenty, dotyczące terrorystycznej akcji hitlerowców w Austrii, zostały obecnie już ukończone, tak, że w najbliższych dniach książka wyjdzie z pod prasy.

Barykady na ulicach Strasburga Opanowanie miasta przez strajkujących

W sytuacji strajkowej w Strasburgu nastąpiło nieoczekiwane zaostreżenie. Na placu giełdy odbył się wczoraj wieczorem strajkujący robotnicy usiłowali pochodem udać się do centrum miasta. Z przewróconych samochodów utworzyli oni barykadę, z za której strzelali do policji. Rzucano również bomby, która nie eksplodowała. O godz. 22 strajkujący pogasili w mieście wszystkie światła i zatrzymywali samochody, namawiając jadących do powrotu do domu. Robotnicy korzystając z ciemności, ranili kilku policjantów nożami i strza-

łami rewolwerowymi. Przez całą noc wznoszono w rozmaitych punktach miasta barykady, które policja musiała ko-

lejno zdobywać. W śródmieściu słychać było przez całą noc trzask rozbijanych szyb.

Gandhi został zwolniony ale znowu aresztowany i skazany na 12 miesięcy więzienia

Gandhi wypuszczony został wczoraj rano z więzienia, wkrótce jednak zo-

stał ponownie aresztowany, ponieważ odmówił zobowiązania się do pozostania w Poona i nie mieszania się do spraw politycznych. Gandhi stanął natychmiast przed sądem, który skazał go na 12 miesięcy więzienia.

ANTYANGIELSKIE DEMONSTRACJE W INDIACH.

Grupy manifestantów, demonstrujących przed magazynami z wyrobami angielskimi na ulicach Bombaju, napadły wczoraj na sklepy niszcząc pałkami wystawy. Policja aresztowała 9-ciu demonstrantów, którzy rozrzucali ulotki, nawołujące do bojkotu towarów, pochodzenia brytyjskiego.

BARBARZYŃSTWA ANGIELSKICH OKUPANTÓW.

Brytyjskie samoloty wojskowe bombardowały wczoraj dwukrotnie miejscowość Kotkai, niszcząc prawie wszystkie osiedla.

Pożar Państwowej Fabryki Dykty

Korespondent agencji PRESS donosi z Pińska:

Z nieustalonej przyczyny wybuchł pożar w państwowej fabryce dykty w Pińsku. Ogień zniszczył cały zapas gotowych materyjów oraz warsztaty. Straty obliczają na kilkaset tysięcy złotych.

W Hiszpanji współpraca z socjalistami zostanie utrzymana

Zakończył się w Madrycie kongres stronnictwa radykalno - socjalistycznego, który aprobował politykę premiera Azany, w szczególności koncepcję współ-

pracy ze stronnictwem socjalistycznym. W związku z przyjęciem tej uchwały, wszelka możliwość ustąpienia gabinetu jest w tej chwili wyłączona.

Koncepcje inflacyjne w Ameryce

Ajencja Havasa donosi z Waszyngtonu, iż w otoczeniu prezydenta Roosevelta bierze górę koncepcja inflacyjna. Szereg osobistości wywiera na prezydenta nacisk za zmniejszeniem zawartości złota w dolarze. Panuje pogląd o konieczności podniesienia ceny złota i przekonanie, że pierwotny parytet dolara nie będzie mógł być osiągnięty prędzej, niż za kilka lat. W związku z tem uznaje się za potrzebne przeprowadzenie już obecnie stabilizacji waluty, gdyż w przeciwnym razie ludność nie będzie nabywać bonów skarbowych. Po zatem zwrócono uwagę prezydentowi Rooseveltowi, iż spadek dolara zupeł-

nie nie poprawił sytuacji w Ameryce, — gdyż w odpowiedzi na obniżenie dolara fluktuacje dewiz zagranicznych całkowicie skompensowały dewaluację waluty amerykańskiej.

Walka de Valery z faszyzmem

Z Dublina donoszą, że premier De Valera zabronił defilady „niebieskich koszul”, która miała się odbyć wczoraj. Naprężenie, związane z zakazem zebrań politycznych przybiera coraz ostrzejszy charakter.

Arbitraż w sprawie płac w górnictwie Zagłębi Dąbrowskiego i Krakowskiego Obniżka płac ma wynosić od 10 do 15 proc.

(Mianowany arbitrem w sporze o płace w górnictwie zagłębi: DĄBROWSKIEGO i KRAKOWSKIEGO, p. ULANOWSKI, wydał orzeczenie, mocą którego

PLACE W ZAGŁĘBIU DĄBROWSKIM MAJĄ BYĆ OBNIŻONE O 10 PROC.; PLACE W ZAGŁĘBIU KRAKOWSKIM Z WYJĄTKIEM ZAKŁADÓW SIERSZENSCHICH O 12%;

PLACE W ZAKŁADACH W SIERSZY — O 15%.)

Wymieniona obniżka ma obowiązywać od 1 SIERPNIA 1933 r.

Orzeczenie swoje, idące całkowicie po myśli żądań przemysłowców, arbitrowi usprawiedliwia tem, że płace w poszczególnych kopalniach zostały już poprzednio obniżone o 15 proc., a więc robotnicy otrzymują teraz faktycznie podwyżkę, dochodzącą w niektórych kopalniach do 5 proc.

Motywacja ta nie wytrzymuje krytyki. Przemysłowcy poprzednio obniżyli płace SAMOWOLNIE I BEZPRAWNIE,

wbrew protestom robotników, OBNIŻKA TA WIĘC NIE MOŻE STANOWIĆ ŻADNEJ PODSTAWY DO ORZECZENIA ARBITRA, MAJĄCEGO STAĆ PONAD STRONAMI.

Orzeczenie arbitra jest CIĘŻKĄ KRZYWDĄ DLA ROBOTNIKÓW; jest ono zarazem nowym ciosem dla gospodarstwa, ponieważ obniża w dalszym ciągu stopę życiową mas pracujących, kurczy konsumpcję tysięcy rodzin górniczych.

Nieuleczalni

Pisaliśmy już kilkakrotnie, że komuniści niczego nie nauczyli się z doświadczeń w Niemczech, że nadal prowadzą politykę zwalczania socjalistów, jako... głównych wrogów.

W wydawnictwie „Międzynarodówka Komunistyczna” z lipca r. b. znajdujemy artykuł **Beli Kuna**, smutnej pamięci dyktatora Węgier, przeciw Międzynarodówce Socjalistycznej i socjalistom niemieckim. Artykuł kończy się jak następuje:

„Socjaldemokracja Niemiec prowadzi teraz, jak przedtem, swą **zasadniczą politykę**, politykę **wysługiwanie się** burżuazji.

Jednak **taktyka** socjalistów przy wykonywaniu tej polityki **zmieniała się** w związku z objęciem władzy przez Hitlera i przejściem ich do obozu jawnej dyktatury faszystowskiej. Dziś stosuje socjaldemokracja nowe metody popierania burżuazji, sprawującej władzę w formie dyktatury faszystowskiej. Ale o tem w osobnym artykule.”

Zobaczmy, co **Bela Kun** napisze w osobnym artykule o nowych metodach popierania burżuazji przez socjalistów niemieckich... na emigracji, w obozach koncentracyjnych i w więzieniach.

Pod rządami bestyj hitlerowskich

Opór przeciw Hitlerowi staje się coraz silniejszy

JESZCZE JEDEN POSEŁ SOCJALISTYCZNY ZAMORDOWANY.

„Wolność Niemiec”, organ socjalistów niemieckich w Saarbrücken, donosi, że poseł socjalistyczny do Reichstagu, **FAUST**, został przez hitlerowców ciężko pobity i zamordowany.

NOWE BESTJALSKIE MORDY HITLEROWCÓW.

Z Niemiec nadchodzą dalsze wiadomości o licznych aktach teroru. W Brunziku, poza podaniem przez nas poprzednimi, zabito w sposób bestjałski dwóch byłych członków Reichsbanneru w wieku lat 20. Poza tem 6 robotników zostało strąconych z 3-go piętra **byłego domu ludowego**. Hitlerowcy, którzy aresztowali tych robotników, usiłowali zmusić ich do zeznań, kompromitujących szereg osobistości lewicowych, a gdy starania te nie odniosły skutku, poddali aresztowanych torturom, a następnie zrzucili ich z 3-go piętra.

PRZED FAŁĄ MORDERSTW SĄDOWYCH.

Przedłożony rządowi Rzeszy przez

rząd pruski projekt ustawy o zabezpieczeniu praworządności w państwie, ministerjum sprawiedliwości aprobował w głównych zarysach. Projekt ten uchwalono na konferencji premjera Goeringa z członkami rządu pruskiego, odbytej na wyspie Sylt. Przewiduje on wprowadzenie kary śmierci za szereg przestępstw natury politycznej na obszarze całej Rzeszy. Sformułowanie ostateczne ustawy nastąpi w drodze porozumienia między ministerjami sprawiedliwości Rzeszy i Prus.

CWIERĆ MILJONA LUDZI W T. ZW. KADRACH PRACY.

Według ogłoszonego zestawienia, obecnie pełni służbę w t. zw. kadrach pracy 252,357 bezrobotnych, ułożonych w 4,717 grupach i obozach.

AKCJA ROBOTNIKÓW PRZECIW ZBIROM HITLERA.

Z Gottberga donoszą, że policja tamtejsza aresztowała trzech robotników, usiłujących kolportować ulotki wśród członków załóg okrętu linowego „Schleswig - Holstein”.

W Remscheidt policja aresztowała grupę 19-tu robotników podczas zebrania w zakspirowanym lokalu. Dalszych 10 aresztowań dokonano wśród członków robotniczego związku młodzieży w Jahestadt.

Z Monachium donoszą, że b. socjalistyczny redaktor **Fechenbach** przewieziony ma być do jednego z bawarskich obozów koncentracyjnych. **Fechenbach** był sekretarzem prywatnym b. socjalistycznego premjera Bawarii, tow. **Eisnera**.

Komunista **Pock** skazany na napad na szturmowca na 2 lata więzienia, popłynął w więzieniu pod Duesseldorfem siłobójstwo, wyskakując przez okno. Tak przynajmniej twierdzi komunikat policyjny.

„WYSTĘPY GOŚCINNE” HITLEROWCÓW W KOPENHADZE.

Turyści z Niemiec, którzy przybyli do Kopenhagi, usiłowali urządzić demonstrację hitlerowską. Turyści niemieccy grupami spacerowali po mieście z odznakami hitlerowskimi i atakowali Żydów.

Wybrykom tym przeciwstawiła się energicznie grupa robotników.

Postawa robotników kopenhaskich, do których przyłączyła się również reszta ludności, zmusiła Niemców do zaniechania swych dzikich wystąpień.

NIE CHCĄ OBYWATELSTWA NIEMIECKIEGO.

„Daily Herald” donosi, że wiele Angielok zamężnych za obywatelami niemieckimi zwraca się z prośbą o przywrócenie im obywatelstwa angielskiego.

W dobie „rozbrowienia”

Rząd australijski zamówił w Anglii nowy krążownik typu **Leander** o pojemności 7000 ton. Krążownik ten będzie wyposażony w 8 dział 6-cio calowych i będzie rozwijał szybkość 32 i pół węzłów. Poza tem przewidywana jest budowa szeregu łodzi podwodnych i kontrtorpedowców dla Australii. Rząd australijski ma zamiar zreorganizować całkowicie swą flotę wojenną i zastąpić szeregi starszych jednostek morskich okrętami najnowszej konstrukcji.

Prośby te są motywowane różnorodnymi szyskanami, które stosują władze hitlerowskie przeciwko żonom obywateli niemieckich, które przed zamążpójściem były cudzoziemkami.

Wielki wiec robotników budowlanych w Warszawie

Wczoraj na podwórzu przy ul. Walekiej 7, odbył się bardzo tłumny wiec strajkujących robotników budowlanych.

Nastrój na wiecu panował entuzjastyczny.

Przewodniczył tow. **Pakuła**, przemawiali: tow. tow.: **Socha**, sekretarz okręgowy Centralnego Związku Robotników Budowlanych, tow. **Skowronski**, tow. **Kaplan** i tow. **Lisek**, oraz sekretarz Związku Robotników Bruksarskich.

Przez aklamację uchwalono następującą rezolucję:

„Zebrani na wiecu w dn. 4 sierpnia r. 1933 stwierdzają:

Wobec zdradzieckiej „działalności” bebesowskiego związku robotników budowlanych, trwającej przez szereg lat, która ujawniła się, między innemi, w załamaniu strajku w 1928 roku, oraz w 1932 r. u Holca, mordowaniu robotników przez bandy „Tasiemkowskie” i t. p., a ostatnio w zachowaniu się delegatów „Związku” BBS. reprezentowanego przez **Martynowicza**, **Skrzyneckiego**, **Romańczuka**, na czele z **Romanowskim**, — którzy w prowokacyjnej formie, razem z przemysłowcami, złożyli na rokowania u p. Inspektora Pracy w dniu 2 sierpnia oświadczenie, potępiające strajk, zebrani uchwalają:

Przepędzić precz z szeregow robotniczych zdrajców, którzy samowolnie na-

Jutro w Błoniu

Jutro w **BŁONI** odbędzie się Spotkanie młodzieży robotniczej.

KIEROWNICY GRUP po przyjeździe do Błonia winni **ZGŁOSIĆ SIĘ do Biura Spotkania** i tam **WPLACIĆ** opłatę Złotową po 50 gr. od osoby, odebrać bony żywnościowe i instrukcje.

Biuro Spotkania mieści się w „**Domu Ludowym**” przy ul. **ROKICKIEJ** i czynne będzie bez przerwy już od soboty od godz. 14.

Początek Spotkania o **GODZ. 9-tej rano**.

W forebce podróźnej
powinny się zawsze znajdować tabletki Aspirin, gdyż podczas podróży najłatwiej można się przeziębic. Istnieje tylko jedna **ASPIRINA!**

Do nabycia we wszystkich aptekach.

VI Kongres Międzynarodówki Zawodowej

30 lipca rozpoczął się w Belgii 6-ty kongres Międzynarodówki Zawodowej.

Na otwarcie kongresu odbyło się w Antwerpii wielkie demonstracyjne zgromadzenie robotnicze, na które przybyli też tysiące robotników z sąsiedniej Holandii.

Właściwy kongres obraduje w Brukseli. Przemówienie wstępne wygłosił przewodniczący **W. Citrine**. Wskazał on na powagę chwili, wymagającej silnej wiary we współpracę międzynarodową. Kryzys gospodarczy w dużym stopniu wspiera reakcję polityczną. Kongres obraduje pod wrażeniem tragedii niemieckiej, wyrażającej się na kongresie przez to, że niema na nim delegatów niemieckich, z których wielu przebywa w więzieniu lub na wygnaniu. Należy stworzyć front wspólny przeciw wrogowi. Musimy wzmacnić Międzynarodówkę. Musimy też we wszystkich krajach rozpowszechniać przekonanie, że fałszywym, o ile się nie powstrzyma jego pochodu, doprowadzić musi do wojny.

Przemawiali dalej **Schevenels**, sekre-

tarz generalny Międzynarodówki, **Vandervelde** i **Fr. Adler**, jako sekretarz Międzynarodówki Socjalistycznej.

31-go lipca zaczęły się prace kongresu. Powołano szereg komisji i przyjęto do wiadomości obszernie sprawozdanie z działalności Międzynarodówki, przedłożone przez **Schevenelsa**.

Kongres uchwalił jednomyślnie rezolucję **Jouhaux'a** (Francja), który wzywa dyrektora międzynarodowego Biura pracy p. **Butlera**, aby zaprotestował w Berlinie przeciw odmówieniu informacji o losie członka rady administracyjnej MBP **Leuschnera**, który bezpodstawnie został aresztowany i nie o nim wiadomo.

Jak wiadomo, **Leuschner** jako członek skradzionych przez Hitlera niemieckich związków zawodowych brał jako delegat udział w posiedzeniu MBP w Genewie, które wystąpiło przeciw samowolnej delegacji niemieckiej z **Leyem** na czele tak, że ten musiał obrady opuścić. Ponieważ **Leuschner** nie chciał zsolidaryzować się z **Leyem**, został po powrocie do Niemiec aresztowany i ciężko pobity.

Skandaliczna afera

„sanacyjna” w Przemyśle

Nadużycia w Komitecie niesienia pomocy bezrobotnym

Ostatnio mamy do zanotowania wykrycie nadużyć popełnionych w Komitecie niesienia pomocy bezrobotnym w Przemyśle. Dodać trzeba, że skład personalny tego komitetu dobierany był ściśle z pośród członków **BB.** i **BBS.**

„Wyżsi i niżsi” działacze **BB.** czy **BBS.**, zatrudnieni w Komitecie niesienia pomocy dla bezrobotnych, „płacili” asygnatami i bonami komitetu prywatne rachunki, dysponując niemi bez kontroli. Płacono w restauracjach, robiono prezenty, wyrównywano długi.

Brak słów oburzenia na coś tak potwornego! Wygodzeni nędzarze nie

mogli, mimo starań, uzyskać bochenka chleba dla siebie i dla swych rodzin. bo „działacze” chcieli się bawić.

Trockiemu odmówiono wizy do Holandji

„La Volonte” donosi z Amsterdamu, iż **Trockiemu** odmówiono zezwolenia na przyjazd do Holandji, gdzie na zaproszenie swych zwolenników miał wygłosić kilka odczytów.

IZA ZIELINSKA.

Kongres Socjalistycznej Partji Francji

(Dalszy ciąg)

Renaudel podnosi sprawę uchwalonego na wniosek **Schenelsa**, popartego przez **Jouhaux** w dn. 9 maja r. b. przez obie Międzynarodówki: Socjalistyczną i Zawodową bojkotu moralnego i materialnego Niemiec, zarzucając, że delegacja francuska wniosku tego nie poparła, a tymczasem już wszedł on w życie w Holandji, Szwajcarii i Anglii. Na ten zarzut odpowiadają **Bracke** i **Longuet**, że bojkot uważają za broń obywatelską, dotykającą nie tylko ciemniących, ale i sam proletariatu, oraz dającą się wyzyskać na korzyść nacjonalizmu. Na porządku dziennym stoi sprawa dziennika partyjnego „**Le Populaire**”. Tu już zarysowują się antagonizmy: padają różne zarzuty, na które odpowiadają **Lebas** i **Blum**. Wszyscy uznają konieczność ścisłego rozgraniczania kierownictwa redakcyjnego od administracji oraz przywrócenie Rady nadzorczej administracyjnej. Wreszcie przychodzi pod obrady sprawozdanie grupy parlamentarnej — główny punkt porządku dziennego Kongresu. Zgłoszone są dwa wnioski

formalne zasadnicze:

1) **Bracke**:

„Wszyscy delegaci zobowiązują się bez względu na to jaka zapadnie rezolucja poddać się jej stosownie do statutu partyjnego i nie uważać jej za powód do rozłamu”.

Tow. **Bracke** motywuje ten wniosek i wzywa do jednomyślnego przyjęcia.

2) **Renaudel**:

„Uchylić wszelką ocenę, dotyczącą przeszłości, odrzucić wszystkie rezolucje przygotowane przed kongresem, wybrać komisję specjalną dla sformułowania nowej rezolucji, która poddana będzie pod głosowanie przy końcu obecnego kongresu, albo też drogą referendum wszystkich członków partji. Zadaniem owej komisji będzie opracowanie syntezy ewolucji metod i taktyki zarówno w stosunkach wewnętrznych jak i zewnętrznych, bez uchybienia żadnej formy walki czy to parlamentarnej czy pozaparlamentarnej, oraz wskazanie taktyki mającej na celu obronę praw demokracji i utrzymanie pokoju

przez powszechne rozbrowienie”.

Renaudel motywuje swój wniosek, — jako jedyną drogę do obrony jednności partji i nazywa wniosek **Bracke'a** platonicznym.

„W razie odrzucenia naszego wniosku, będziemy wiedzieli dokąd idziemy, że niemożliwym jest szukać nam wspólnej syntezy. Nie mamy zamiaru szukać dróg ubocznych, ani przeszkadzać wyrażeniu woli kongresu. Ale jednosc partji nie może zależeć od przypadkowej większości. Wiadomo, że zwykle na 50 członków oddziału decyzja zostaje powzięta przez 10 — 12 ruchliwych. Ani wnioski platoniczne, ani dyscyplina automatyczna nie rozstrzygną zatargu. Nie zdolacie pokierować wypadkami według waszej woli, bo kryzys socjalizmu jest współczesnym z kryzysem kapitalizmu.

Jeśli uchwalcie nagane choćby bezimienną i zbiorową, nie poderwiecie autorytetu przedstawicieli naszych w parlamencie. Będziemy musieli wyjaśnić krajowi przyczyny naszej taktyki, dlaczego nie głosowaliśmy według nakazu, rytuału i symbolu.

Chcemy, aby kongres uznał za nieważne uchwalone na zjazdach okręgowych rezolucje, zważając tam delegatów od imperatywnych mandatów. Jeśli chcemy stworzyć dzieło nowe, musimy zrehabilitować nową rezolucję i zapoznać z nią ogół członków partji a

nie 50 proc.

Nie spodziewajcie się od nas, że odejdziemy dobrowolnie, po cichu. Jeśli osadzicie, że nasze miejsce nie jest obok was, trzeba będzie to wyjaśnić, rezolucje wasze rzekomo rewolucyjne są sekciarskie.

Ci, których nazywacie „prawicą” są tyleż wadliwi co i wy, uczyć się socjalizmu nie potrzebują, bo oddali dla niego całe życie i nie potrzebują niczego się wypierać”.

Tak ostre postawienie sprawy przez starego działacza wróżyło, że i w dalszym przebiegu obrad stanowisko „prawicy” będzie raczej napastliwym, a co najmniej nieustępliwym.

Przeciw wnioskowi **Renaudela** występuje „centrowiec” **Auriol**, uważając za niedopuszczalne wzbronienie kongresowi prawa oceny swych mandatariuszów tak samo jak to ma miejsce względem Rady Naczelnej. W tymże duchu przemawia przedstawiciel „lewicy” **Żyromski**, który uważa, że sprawy, które miały być rozpatrzone przez najwyższe ciało, jakim jest kongres, i dodaje:

„Nie możemy zapomnieć zachowanie się grupy parlamentarnej, a zwłaszcza manifestu 79-u, który się kończył groźbą, że wszelkie usiłowania sankcji w stosunku do nich uważać należy za dążenie do rozłamu. Wyłączyć tę sprawę z pod dyskusji — to ugiąć wolę zbiorową

partji przed wolą grupy, na co nigdy nie zgodzimy się”.

Renaudel woła ze swego miejsca: — To jasne! tem lepiej!

Żyromski odpowiada: Nie, nie lepiej. Ponad miłością własną indywidualną czy zbiorową grupy parlamentarnej, — jest interes zbiorowy i wola partji, która jest wyrazicielką demokracji robotniczej. Na poparcie stanowiska **Renaudela** zabiera głos znany poseł i mer **Bordeaux** **Adrian Marquet**. Na wstępie zaznacza z ironią, że nie będzie się kuśił o przywrócenie na tym kongresie dawnej atmosfery przyjaźni i serdeczności. Ale powołując się na swoją 30-letnią działalność, dowodzi, że grupa parlamentarna służyła wyłącznie interesom klasy robotniczej i socjalizmu, że przeto nagany przyjąć nie może, proponie połączyć oba wnioski i głosować jednocześnie.

Dla odpowiedzi obu mówców wchodzi na trybunę **Blum**, popity burzą oklasków. Zapytuje odrazu co znaczy wyrażenie **Marquet'a** „nie możemy przyjąć nagany” i oświadcza, że nikt nie ma prawa uchylić się od orzeczenia kongresu, który stanowi najwyższą władzę dla grupy parlamentarnej. „W czemże wniosek **Bracke'a** jest dla was szkodliwy? Jakże macie plany i zamiary, które on paraliżuje?”

(D. c. n.).

Nędzarze

codzienni klienci naszej Redakcji

Żadna instytucja nie dostarcza tyle tragicznego materiału obserwacyjnego, co sekretariat redakcji.

Do redakcji przychodzą ludzie po pomoc, radę, wskazówki, redakcji rzadko swoje troski, bóle, kłopoty, redakcji przesyłają plany i najrozmaitsze pomysły, uwagi z przeróżnych dziedzin życia. Pokój przyjęć w Redakcji pisma socjalistycznego jest terenem, przez który przesuwa się najrozmaitsze postacie: biedni i nieszczęśliwi, bogaci i pokrzywdzeni, naciągacze i „kanciarze” wszelakiego kalibru, obok nich manjacy, ludzie z przedziwnymi urojeniami.

Blazen Stańczyk, kiedy zapytano go przed wiekami, jakich ludzi jest najwięcej — odpowiedział wtedy: doktorów. Gdyby Stańczyk żył dzisiaj i spotkał się z podobnym pytaniem, odpowiedziałby: poetów, powieściopisarzy i reformatorów życia gospodarczego. Na poparcie słuszności mojego twierdzenia mogę okazać stopy rękopisów, jakie codziennie przynosi każda poczta. Czego niema w tych listach. Doprawdy trudno opisać. A więc wiersze. Bogactwo nieprzebrane szczytów i uśmiechów, szlachetnego oburzenia i bohaterskiego patosu. Twory, będące owocem pracy ludzi o twarzą, ciężką robotą zmęczonych rękach.

Każde ważniejsze wydarzenie znajduje ludzi, którzy opisują je. Ba... nawet dorabiają... muzyką.

Kiedyś przyszedł do redakcji starszy jegomość, trzymając pod ręką harmonję. Chciał się koniecznie zobaczyć z redaktorem. Przyjęty przez sekretarza redakcji, zwierzył mu w tajemnicę, że napisał poemat o historii świata. Do poematu tego dorobił... ilustrację muzyczną. I nie czekając, na zaproszenie do recytacji, jegomość opiera nogę o krzesło, otwiera wielką księgę zapisaną strofami wierszy, puszcza w ruch harmonję, i jak lirnik, zaczyna opiewać dzieje ludzkości, od Adama i Ewy.

Dużo pracy kosztowało nas, aby tego

„Wernyhore” z Pragi powstrzymać w jego recytację muzyczną.

Wiele bardzo wiele nadesłanych wierszy i nowel, nie nadaje się do druku, ze względu na ich niedoskonałą formę, częściej banalną treść.

Wielu autorów memoriałów ekonomicznych, proponuje nam niedorzeczne środki na zlikwidowanie kryzysu — i tych chyba jest tak samo dużo, jak poetów i nowelistów.

Odrębna kategorię korespondentów i interesantów redakcyjnych tworzą ludzie, którzy zwracają się do nas, jako do ostatniej deski ratunku, w nadziei, że redakcja pisma robotniczego załatwi ich kłopoty.

Ludzie bez dachu nad głową, pozbawieni pracy, zabiegający o pomoc z opieki społecznej, o wstrzymanie groźnej eksmisji, starający się o obiady w komitecie obywatelskim lub o mleko dla dzieci, to olbrzymia większość klientów naszych.

Weźmy dla przykładu dzień wczorajszy.

Rano przyszedł do Redakcji robotnik z żoną i trojgiem dzieci. Szedł pieszo z Łap do Warszawy, aby tu w Funduszu Pracy otrzymać robotę. Przyszedł daremnie. O głodzie, w skwarze promieni słonecznych, półmiedząc z wyczerpania — szedł do Warszawy cztery dni. W Warszawie usłyszał znaną odpowiedź: **pracy niema.**

Otrzymał 50 procentową zniżkę na kolej w drodze powrotnej. Za co miał kupić bilet, kiedy już drugi dzień nie jadł, a dzieci i żona nocowały na dworcu, i dzięki łitości kolejarzy nie zostały wypędzone na ulicę po zamknięciu dworca.

Wędrowiec stanął na ulicy i zaczął że brać... Uzbierał 30 gr.

Z rodziną odprowadzony został do komisariatu, gdzie usłyszał z ust dyżurnego przedownika, że ma się wynosić w ciągu 24 godzin z Warszawy, bo inaczej pójdzie do kryminalu!

Za co do kryminalu mam pójść — py-

ta nas przybyły. Za to, że nie mając pracy żebrze, że nie kradną jeszcze i nie rabują. A może i lepiej pójść do kryminalu.

Poradziliśmy nieszczęśliwemu człowiekowi, aby wraz z rodziną wsiadł do pociągu i jechał bez biletu.

Dzieciom kupiliśmy chleba.

Przeczytacie w „naszej rubryce”, że bezrobotny elektromonter poszukuje pracy. Ledwo przyszedł do nas, wyczerpany, wycieńczony. Prowadził ze sobą 2-cho małych synów. Ubranie na nich wisiało w strzępkach. Oczy płonęły gorączką głodową. Mieszka na Annapolu. Przeście kilkunast kilometrów było dle niego wysiłkiem tak wielkim, że kiedy dotarł do redakcji, nie miał siły mówić. Długo wypoczywał Orłowski, nim był w stanie przedłożyć swoją prośbę o ogłoszenie go w naszej rubryce, że poszukuje pracy. Uczyniliśmy to, i jeżeli kto z Czytelników może przysłać Orłowskiemu z pomocą, niech spieszy, a uratuje człowieka przed śmiercią głodową. A może Orłowskiem zajmie się Wydział Opieki Społecznej. Do wiadomości Wydziału podajemy jego adres: Orłowski Czesław, Annapol 23 m. 5.

Młoda kobieta, matka ośmiomiesięcznego dziecka, chce je oddać na wychowanie, do zakładu opiekuńczego dla niemowląt. Zakład nie przyjmuje dzieci, o ile te mają matki lub ojców.

Matka zaś nie może dostać pracy — przedewszystkiem z powodu dziecka. Jest skłonna oddać je na wychowanie. Oddać na własność komuś, kto zajmie się niemowlęciem, przysięga je i wychować.

Jedna znajoma wzięłaby dziecko, ale cóż, sama nie ma co wziąć do ust. Druga weźmie dziecko, ale chce 20 zł. miesięcznie za jego utrzymanie. Na Nowogrodzkiej (przytulku dziecięcym) mowy nie ma o przyjęciu dziecka. Przecież nie. Chyba, że borykająca się z trudno-

Przegląd prasy

WATYKAN I HITLER

Prasa endecka jest pełna radości i zadowolenia z powodu zawarcia konkordatu między Watykanem a Rzeszą Niemiecką. Snują nasze klerykalne pisma całą mozaikę różnorodnych nadziei na temat spodziewanej idylli watykańsko-hitlerowskiej.

„Gazeta Warszawska” zamieszcza pełen uznania artykuł z powodu art. 23 owego konkordatu, który gwarantuje w Niemczech istnienie wyznaniowych szkół katolickich.

Organ klerykalny z radością pisze:

Szkolnictwo zatem wyznaniowe w Niemczech (m. in. także szkolnictwo polskie), na mocy konkordatu ma zapewnioną nie tylko dalszą egzystencję ale i rozwój, o czym wyraźnie konkordat mówi. Dzieje się to w tym czasie, gdy na polskim Górnym Śląsku istnieją poważne zakusy ze strony radykalizowanych nauczycieli (Zw. Nauczycielstwa Polskiego), aby szkolnictwo wyznaniowe katolickie znieść i zniszczyć.

Niestety obawy endecków są płacone, kler ma należyty wpływ na „sanację”. Osoba chociażby ks. Żongolowicza jest najlepszym tego dowodem. Nieliczne tyłko grupki „sanacyjne” dokoła „Kurjera

ściami matka podrzuci je. We Lwowie dzieci podrzucane są pod pomnikiem Sobieskiego. W Warszawie dzieci podrzuca się w okolicach placu Starynkiewicza, a w Poznaniu, Wspólnej. Często o świcie lub późną nocą można zobaczyć policjanta, niosącego na ręku podrzucone dziecko, które via komisarjat wędruje do przytulku, na ul. Nowogrodzkiej, gdzie już wreszcie z musu zaopiekują się nim.

Może wkrótce matka ośmiomiesięcznego dziecka powędruje w okolice ulicy Nowogrodzkiej i ukradkiem w bramie, lub pod płótnem szpitala złoży drogocenny drobiazg kwilący i z ciężkim sercem odejdzie do pracy, która może dostanie, pod warunkiem, że będzie sama.

A. O.

Orzecznictwo Sądu Najwyższego

Art. 28 rozporządzenia o umowie o pracę, pracown. umysł. Zmiana użycia pracownik.

Żadna ustawa nie zabrania po wypowiedzeniu pracy w okresie wypowiedzenia rozwiązać umowę i zawrzeć nową na innych warunkach, przyczem w każdym poszczególnym wypadku do sądu należy ustalenie, czy między stronami powstał nowy stosunek umowny, czy też zostało jedynie odtworzone dotychczasowe. Dotychczas orzecznictwo kasacyjne stało na wręcz odmiennym stanowisku. Zresztą nawet i w tej sprawie, która spowodowała właśnie powyższe orzeczenie, sądy pracy i okręgowe były tego samego co i my zdania.

(N. C. 2154/32).

Orzeczenie to nie wydaje się nam słuszne bowiem trudno zgodzić się, iż zmniejszenie pensji spowodowało rzeczywistie powstanie nowej umowy o pracę. Dotychczas orzecznictwo kasacyjne stało na wręcz odmiennym stanowisku. Zresztą nawet i w tej sprawie, która spowodowała właśnie powyższe orzeczenie, sądy pracy i okręgowe były tego samego co i my zdania.

Art. 154 K. K. z r. 1932. Zachwalanie rewolucji socjalnej.

Zachwalanie i usprawiedliwianie rewolucji socjalnej, o ile nie mieści w sobie znamion nawoływania do popełnienia przestępstwa, jako pewnego ściśle określonego czynu karygodnego, pozostającego w związku z przedsięwzięciem działania powyższego rodzaju lub pochwalaniem przestępstwa, już dokonanego w sposób przewidziany w art. 154 k. k. zatem publicznie, nie stanowi samo przez się czynu karygodnego w rozumieniu postanowień kodeksu karnego (10.XI.32 r. N. 3 K. 931/32).

§ 1 art. 74 K. P. K. Rozszerzenie powództwa w procesie karnym.

Według § 1 art. 74 k. p. k. powództwo cywilne winno być wytoczone nie później niż przy rozpoczęciu rozprawy głównej; nie wynika stąd jednak, jakoby pokrzywdzony, — który zastosował się do tego przepisu, — mógł bezwzględnie w toku postępowania, — nie zmieniając zasad prawnej powództwa cywilnego, stosownie do wyników przewodu sądowego ograniczyć lub rozszerzyć żądanie powództwa (9.I.33 N. 3 K. 873/33).

Art. 640 K. P. K. Zaskarżenie orzeczeń karnych inspektora pracy.

Orzeczenia karnie inspektora pracy (ustawa z dn. 7.IX.1931 D. U. poz. 772) podlegają zaskarżeniu na mocy art. 640 k. p. k. do Sądu Okręgowego (4.IV.33 N. 3 K. 129/33).

Porannego” pozwalają sobie na niewinne antyklerykalne wystąpienia. To co napisze p. Rzymowski, czy Spiczynski nie ma wpływu na politykę sfer „miarodajnych”. Endecy mogą spać spokojnie. „Sanacja” nie wyrzadzi szkody szkołom wyznaniowym, które są pozostałością średniowiecza i świadectwem ciemnoty.

A jeżeli chodzi o Niemcy, to sytuacja dla kleru nie przedstawia się tam tak różowo, jakby to chcieli widzieć endecy, oczarowani Hitlerem. Sielanki niema. Wprost przeciwnie. Rozbieżności są wielkie. Zarzewie wielu sporów istnieje i już się ujawnia. Pisze o tem w „Kurjerze Porannym” p. Rzymowski.

„Organ Watykanu pisał że „zobowiązania nałożone na księży i mnichów nie ograniczają w żadnej mierze ich prawa nauczania i publicznego tłumaczenia doktryn oraz zasad Kościoła nie tylko dogmatycznych, ale także moralnych”. Tu właśnie tkwi przedmiot zatargu. Samo przez się bowiem następcą się pytanie, czy zasady katolickie i chrześcijańskie mogą się godzić z doktryną państwa „narodowo - socjalistycznego”? Etyka Kościoła czy da się uzgodnić z wymaganiami wojującego racyzmu, upatrującego odrodzenie świata nie w ewangelii Chrystusa lecz w zapobiegawczej sterylizacji mężczyzny, nie opowiadających ideałom germanizmu? Niełatwo w to uwierzyć. Jeszcze zaś trudniej zrozumieć, w jaki sposób rząd hitlerowski, nastawiony całą potęgą swego aparatu na wychowywanie i kształcenie młodzieży w duchu wyłącznie „narodowo - socjalistycznym”, zdola zapobiec temu, aby Kościół katolicki, będący z ducha i z założeń swych instytucją i szkołą uniwersalistyczną, wszechludzką, nie ścierał się w swym nauczaniu z nauką i tendencją rządu?

To też wywody rzymskie organu papieskiego spotykały się z całym chórem protestów na łamach rządowej prasy niemieckiej.

Prasa ta, odwołując się do interpretacji naczelnych władz katolickich, z naciskiem oświadcza, że wykształcenie młodzieży niemieckiej musi stać się monopolu państwa i że Kościół katolicki, na gruncie szkoły niemieckiej żadne nie przysługujące prawo wpływu lub kontroli. Co więcej: oficjalna nota rządu berlińskiego, w całej prasie „narodowo-socjalistycznej” ogłoszona, podaje w wątpliwość prawo Kościoła do zakładania specjalnych szkół, mających kształcić nauczycieli i katechetów katolickich; upiera się natomiast przy prawie weta, przysługującego rządowi w związku z nominacją biskupów, a jednocześnie kategorycznie sprzeciwia się temu, aby małżeństwo zawarte przed księdzem, mogło poprzedzać lub zastępować obrzęd, rejestrowany w świeckim urzędzie stanu cywilnego.

ZMIANA KONSTYTUCJI

Okazuje się, że ten nowy projekt BB. zmiany Konstytucji nie jest wcale jeszcze gotowy. Dopiero są tezy, z których oczywista nie wiadomo co się jeszcze zostanie. Tyle razy BB. bluffował na temat zmiany konstytucji i ta ostatnia próba ożywiania niebudzącej w społeczeństwie zainteresowania dyskusji na temat konstytucyjny też okazała się blufem. „ABC” pisze:

Projekt zmiany konstytucji, opracowany przez p. Carę, został onegdaj, po zakomunikowaniu go grupie konstytucyjnej klubu B. B., przedstawiony także na posiedzeniu w prezydium Rady Ministrów, w którym oprócz wszystkich ministrów wzięli udział także pp. Sławek i marszałek Świątalski. Konferencja przyjęła projekt do wiadomości.

W redakcji dotychczasowej projekt p. Carę nie zawiera jeszcze tekstu ostatecznego, ale jedynie konkretne sformułowanie zasadniczych tez nowej konstytucji. Tekst ostateczny będzie sformułowany dopiero w najbliższych miesiącach i ogłoszony ma być dopiero po zebraniu się Sejmu.

No a za parę miesięcy obecne genialne projekty p. Carę znowu będzie trzeba przerabiać bo życie posunie się naprzód i co zrobił p. Carę okaże się przestarzałe. Już tak kilka razy było. S-ek.

Sensacyjne aresztowanie

Przed paru dniami aresztowany został w Warszawie Stanisław Łopatto, długoletni sędzia grodzki, ostatnio funkcjonariusz Min. Skarbu. W Min. Skarbu spełniał on funkcję referenta od spraw nadzoru skarbowych; swego czasu był sędzią do spraw walki z lichwą.

Jest on oskarżony o wyłudzenie la-pówki od właściciela kantoru wymiany przy ul. Bielańskiej, Salomona Korngolda.

Odcinek prawniczy

Polskie prawo karne

Rok minął od czasu ogłoszenia nowego jednolitego polskiego prawa karnego. Zjawili się szereg komentarzy do tego prawa. Nieliczni jednak prawnicy, poza obozem socjalistycznym, krytykowali poszczególne jedynie i to nieliczne przepisy kodeksu karnego. Z prawdziwym przeło zadowoleniem przeczytaliśmy w zeszycie 1 nowego, świetnie zredagowanego wydawnictwa p. t. „Archiwum Kryminologiczne” (redaktor Dr. St. Batawja) artykuł dr. Ryszarda Augenblicka p. t. „Prawo karne antyliberalne”, który aczkolwiek, mało zajmując się polskiem prawem karnym, rzucił jednak silny snop światła i na nie. Autor słusznie wychodzi ze stanowiska, iż prawo karne jest czułym wskaźnikiem napięcia walki klasowych zatem najściślej powiązane jest z wymogami sytuacji społecznej i politycznej.

Prawo państwa „faszystowskiego” ma jako cel nie samo zwalczanie przestępstw, ale także pouczanie obywateli, iż organizm zbiorowy (państwo) jest potężniejszy od jednostki. Prawo karne staje się narzędziem, okazującym siłę autorytetu państwa i stąd — wysoka ocena kary śmierci jako jaskrawego przykładu potęgi państwa.

Faszyzm pojawia się w schyłkowej fazie kapitalizmu, gdy klasa robotnicza poczyniła poważnie zagrażać ustrojowi kapitalistycznemu. Wielki kapitał, zagrożony przez proletariata, broni się przed ustrojem socjalistycznym za pomocą faszyzmu. Po wprowadzeniu reżimu faszystowskiego zewnętrzne objawy walki klas, istnieją jednak nadal tkwiące w samej strukturze gospodarczej antagonizmy klasowe i system faszystowski utrzymać się może jedynie drogą wzmożonej pedagogiki społecznej. Prawo karne stanowi jedną z metod tej pedagogiki. Pomiedzy prawem karnym epoki liberalnej i faszystowskiej zachodzą tedy zasadnicze różnice. W epoce lub państwie liberalnym ustroj kapitalistyczny nie jest poważnie zagrożony, względnie proletariata faktycznie posiada duży wpływ polityczny na rządy kraju. Porządek prawny bądź nie jest w niebezpieczeństwie bądź warstwa rządząca, pozostająca pod silnym wpływem proletariatu, nie broni się poważnie przeciw nowemu porządkowi prawnemu. W tych warunkach jednostka stoi na pierwszym planie i kodeks karny

może operować ściśle określonymi ustawowami oraz pozostawić sędziemu dużą swobodę w wymiarze kary. Dlatego też we Francji w dopiero co opracowanej części ogólnej projektu nowego kodeksu karnego wprowadza się nawet za zbrodnie jako wyłączną karę jedynie hańbiące pozbawienie praw obywatelskich bez żadnej innej kary pozbawienia wolności, dopuszcza się w sprawach, zagrożonych tylko grzywną darowanie kary, zawieszenie wykonania kary grzywny i stosowanie łagodzenia wszystkich wogóle kar jak również ustanawia się wykonywanie kary więzienia za przestępstwa polityczne w oddzielnych zakładach karnych.

Tymczasem w ustroju faszystowskim, gdzie kapitalizm jest poważnie zagrożony i reżim dyktatorski broni gospodarki kapitalistycznej — jednostka schodzi na daleki plan. System karny musi przemięć środkami surowych kar, groźnych dla ogółu: kara śmierci jest szeroko stosowana, kary więzienia są bardzo długie, łagodzenie kar jest niedopuszczalne, niewyraźna budowa stanów przestępnych umożliwia uchwycenie w drodze represji karnej różnorodnych czynów, zagrażających zasadom reżimu.

Jeśli zwrócimy się do polskiego prawa karnego, to słusznie dr. Augenblick uważa, iż oceniać nasz system penalny należy w połączeniu z prawami o sądownictwie doraźnym i o karach za szpiegostwo i przeciw państwu a my dodalibyśmy jeszcze i z ustawą karno-skarbową oraz kodeksem wojskowym. W tej całości polskie prawo karne charakteryzuje: wąskie ramy sędziowskiego uznania w przedmiocie wymiaru kary, bardzo szerokie zastosowanie kary śmierci, rozciągłość ustawowych określeń przestępstw wogóle a politycznych w szczególności.

Nie zgadzamy się jednak stanowczo z poglądem autora, iż sam nowy polski kodeks karny jest produktem prawa karnego epoki liberalnej. Gdyby autor porównał kodeks z 1932 r. z rosyjskim kodeksem z 1903 r. wraz z pewnymi polskimi uzupełnieniami (art. 53a K. K.) i przepisami przechodzącymi do tego kodeksu, to przekonałby się łatwo, iż nowy kodeks karny posiada znacznie węższe ramy swobodnego uznania sędziowskiego przy wymiarze kary, znacznie mniejszą dążność do indywidualizacji

oży, znacznie mniej ściśle określenie poręczeń stanów przestępnych aniżeli kodeks obowiązujący w b. zaborze rosyjski do roku 1932, a przeto i sam kodeks polski w kompleksie całości polskiego prawa karnego jest, jak to określa Dr. Augenblick w omawianym artykule, „charakterystycznym prawem karnym ustrojów władzy drobnego mieszczaństwa w epoce silnych antagonizmów klasowych” i posiada „faktycznie antyliberalny charakter”.

Zgadzamy się również z autorem, iż prawo faszystowskie będzie musiało być zawsze antyliberalne, gdyż w faszystowskiej klasie nie znikają i antagonizm klasowy jest tylko w swych zewnętrznych przejawach okiełznany.

Prawo zaś bezklasowego państwa socjalistycznego będzie natomiast mogło budować swój kodeks karny w swej najdoskonalszej formie, w której kara będzie dostosowana tylko do osobowości sprawcy przestępstwa.

Józef Litauer

Kronika

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości Nr. 14 z 15 lipca 1933 ogłoszony został okólnik tegoż Ministerstwa, zawierający wyjaśnienie w sprawie trybu postępowania przy nadawaniu klauzuli wykonania orzeczenia Komisji Rozjemczych do spraw zatargów między pracodawcami, a pracownikami rolnymi, tudzież między właścicielami nieruchomości a dozorcami domowymi.

Według tego okólnika klauzule wykonania powyższym orzeczeniem sądy pierwszej instancji nadają bez wezwania stron. Natomiast, gdy na postanowienie sądu co do nadania klauzuli wniesione zostanie zażalenie, to sądy drugiej i trzeciej instancji winny stosować tryb postępowania dla spraw spornych.

Również między innymi okólnik wyjaśnia, iż całkowite postępowanie w sądach o nadanie powołanym orzeczeniem klauzul egzekucyjnych jest bezpłatne zaś przy wniesieniu zażaleń do wyższych instancji postępowanie sądowe jest dla odwołujących się płatne.

Wreszcie zarówno przed sądami jak i w postępowaniu egzekucyjnym opłat stemplowych od pełnomocnictwa pobierać nie należy.

Nowe książki

Zbiórki umowy pracy — Stefana Rosmarina, Lwów 1933, Wydawnictwo Instytutu Administracyjnego Uniwersytetu we Lwowie (Wydziału Prawa), str. 150, Do książki tej wrócimy jeszcze.

Niemcy — państwo obozów koncentracyjnych i zbrodni

OBOZY KONCENTRACYJNE — MORDOWNIAMI

W ostatnim czasie wzrasta w niezwykły sposób śmiertelność osób, internowanych w niemieckich obozach koncentracyjnych.

Największą ilość wypadków śmiertelności wykazuje obóz koncentracyjny w Oranienburgu.

Przyczyna wypadków śmierci leży zarówno w brutalnym traktowaniu więźniów, jak i w złym odżywianiu oraz fatalnych warunkach pracy, powodujących

masowe zaślabinia w czasie prowadzenia robót przymusowych mimo panujących upałów.

ZEZWIERZENIE RZEMIESZKÓW HITLERA

Z Brunawki donoszą, iż w ciągu ostatnich tygodni narodowi „socjaliści” w BESTJALSKI SPOŚB POZBAWILI ŻYCIA 20 OSÓB.

Drugie z pośród nich zostały ŚMIERTELNIE POBITE.

Ofiary terotu hitlerowskiego rekrutują się przeważnie z pośród MŁODZIEŻY OD LAT 19 DO 22, oskarżonej o przynależność do komunistów.

Z okna domu dawnej siedziby związku „VOLKSFREUND” hitlerowcy wyrzucili po pobiciu 6 robotników. Wszyscy ponieśli

ŚMIERĆ

Dwóch innych, ratując się przed terorem hitlerowskim

WOLAŁO RZUCIĆ SIĘ Z OKIEN drugiego piętra na bruk.

Kilkunastu z pośród aresztowanych komunistów i socjalistów zostało rozstrzelanych.

WYWIAD HITLEROWSKI

„Journal de Geneve” donosi z Paryża, iż rząd Rzeszy utworzył w Wiedniu, Insbruku, Salzburgu, Paryżu, Strasburgu, Rzymie i Moskwie

tajne biura policyjne, które pracują pod płaszczykiem niemieckich przedstawicielstw dyplomatycznych i konsularnych.

326 i 66!

Pierwsze wydanie wczorajszego „Robotnika” skonfiskowane za ustęp wstępnego artykułu p. t. „Znowu konstytucja”.

Jest to

66-TA

konfiskata w roku bieżącym

326-TA

za rządów „sanacji”.

Deficyty w budżetach kas chorych

Na terenie województw centralnych zaobserwowany został znaczny spadek dochodów kas chorych, który szczególnie daje się odczuć w ośrodkach przemysłowych.

Np. na terenie Kasy Chorych w Łodzi niedobór w ostatnim miesiącu sprawozdawczym wyniósł przeszło 700.00 zł.

Skazanie b. posła Putka

Przed sądem okręgowym w Wadowicach odbyła się rozprawa przeciwko dr. Józefowi Putkowi z art. 143 k. k.

Dr. Putek oskarżony został o fałszywe doniesienie przeciwko komendantowi policji w Wadowicach. Sąd skazał dr. Putka na 6 miesięcy więzienia i utratę praw obywatelskich na przeciąg 3 lat.

Warszawska Organizacja Młodzieży TUR.

Skarbnicy Kół — zebrane pieniądze na przejazd do Błonia winni wpłacać w piątek od godz. 11 do 3 pp. na ręce tow. Góralczyka.

od godz. 6 do 7 wiecz. na ręce tow. Kubickiego.

w sobotę od godz. 10 do 12 w poł. na ręce tow. Góralczyka.

w niedzielę od godz. 7 do 7 m. 30 rano na ręce tow. Malickiego.

Zbiórka Warsz. Org. Młodz. TUR na wyjazd do Błonia odbędzie się:

w sobotę o godz. 6 p. p. przed kioskiem „Ruch” na Dworcu Gł.

w niedzielę o godz. 7 rano w podwórzu przy ul. Wareckiej 7.

Normy dochodu dla ubiegających się o ulgowe paszporty zagraniczne

Ministerjum Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministerjum Skarbu, zmieniło maksymalne normy dochodu rocznego dla osób ubiegających się o utrzymanie ulgowych paszportów zagranicznych. Normy te zmniejszone zostały do 4.800 rocznie dla osób samotnych i 7.200 dla posiadających rodziny.

T. U. R.

Warszawski Oddział T. U. R. rozpoczyna za tydzień cykl odczytów na dzielnicy „Marmont” na temat „Socjalizm a faszyzm”. Pierwszy odczyt wygłosi dn. 11 b. m. o godz. 7-jej tow. Z. Nowicki n. t. „Kryzys kapitalizmu”.

Odczyty odbywać się będą co wtorek. Następne odczyty wygłoszą tow. E. Freyd „Społeczne podłoże faszyzmu”, 18.VIII tow. A. Mirowski „Polityczne metody faszyzmu”, 25.VIII tow. Z. Szymanowski „Stan faszyzmu w dobie obecnej”. 1.IX tow. M. Sokółowski: „Socjalizm wobec faszyzmu” 8.IX.

PODMIEJSKA ORGANIZACJA MŁODZIEŻY T. U. R.

Zbiórka organizacji z prawego brzegu Wisły niedziela, godz. 7 rano, w podwórzu przy ul. Wareckiej 7.

Pokwitowanie

NASZ FUNDUSZ

Dr. Mieczysław Czarnecki z Łomży zł. 20.

Michalina Olczak zł. 2.

NA ROBOTNICZE TOW. PRZYJ.

DZIECI

Bronisława Kulmanowa w Stanisławowie zł. 5.

Zjazd socjalistów-nauczycieli

W czwartek rozpoczął się w Paryżu kongres nauczycieli socjalistów.

Kongres zgromadził około 10 tysięcy osób.

Poszczególni mówcy atakowali ostro rząd Daladier.

Generalny sekretarz związku nauczy-

cielskiego przedłożył kongresowi wniosek, domagający się zerwania wszelkiego kontaktu z rządem i urzędami w przeddzień ponownego zebrania się parlamentu półgodzinnego strajku demonstracyjnego. Wniosek ten przyjęto z aplauzem.

Kpt. Skarżyński otrzymał samolot na którym zwyciężył Atlantyk

Wczoraj kpt. Skarżyński złożył wizytę ministrowi komunikacji, dziękując za użyczenie mu przez Ministerjum Komunikacji samolotu, na którym odbył raid.

Minister wręczył kpt. Skarżyńskiemu list, w którym przekazuje zwycięskiemu lotnikowi samolot ten na własność w darze od Ministerjum Komunikacji.

Badanie torów kolejki grójeckiej

Specjalna komisja wydelegowana przez ministerjum komunikacji z udziałem przedstawicieli dyrekcji kolejek dojazdowych dokonała w dniu wczorajszym objazdu trasy kolejki grójeckiej od Warszawy do Góry Kalwarii. Specjalny pociąg zatrzymywał się w różnych punktach, zwłaszcza na stacjach i przystankach, przy czym dokładnie badano stan zwrotnic, miejsca połączeń szyn. Badano też niektóre wagony kolejki i lokomotywy. Komisja pracowała w ciągu całego dnia i uwagi swoje przedłożyła ministerjum w formie protokołu oględzin. Następna komisja odbędzie się na trasie wilanowskiej,

a w końcu poddane będą badaniom tory na linii Jabłonna — Karczew. Prace komisji trwać mają mniej niż przypuszczano. Prawdopodobnie już w połowie b. m. wydana będzie orzeczenie ministerjum komunikacji jako władzy nadzorczej nad kolejkami w sprawie dalszego losu kolejek. O ileby się okazało, że stan kolejek jest nieodpowiedni i że dalsza komunikacja zagraża życiu i zdrowiu publiczności, wówczas kolejki ulegną zamknięciu. Jak jednak już teraz sądzić można na podstawie otrzymanych informacji, poważniejszych uchybień nie zauważono.

Wstrzasająca tragedia z nędzy Śmierć matki i dziecka pod kołami pociągu

Na torze kolejowym między Pałędziem a Junikowem, znaleziono we wtorek wieczorem zwłoki kobiety i dziecka.

Zwłoki tragicznie zmarłej rozpoznano. Jest to 21-letnia Antonina z Poradów Dawidowa z Poznania.

Nieszcześliwa niewiasta, szukając śmierci pod kołami pociągu, porwała ze sobą swą niespełna rok liczącą córeczkę, Wandę Zofję. Zwłoki matki znaleziono na torze całkowicie zmasakrowa-

ne, leżące w kałuży krwi. Od tułowia oderwana była prawa noga. U dziecka oderwana była lewa ręka i zgnieciona klatka piersiowa.

Powodem rozpaczliwego kroku była straszna nędza, w której znajduje się cała rodzina zmarłej. Małż jej ogrodnik z zawodu, zarabia podobno 40 zł. miesięcznie, co, oczywiście, nie wystarczało na wyżywienie rodziny. Również ojciec zmarłej jest bez stałego zajęcia.

Samobójstwo woźnego konsulatku sowieckiego

W czwartek we wczesnych godzinach porannych w łasku na Pasiakach lyczakowskich znaleźli przechodnie zwłoki Mikołaja Stronskiego, woźnego konsulatku sowieckiego we Lwowie.

Lekarz miejski, stwierdziwszy śmierć denata wskutek strzału w skroń, polecił

odstawić zwłoki do zakładu medycyny sądowej. Przy zwłokach znaleziono pistolet automatyczny nabity, legitymację oraz list zawierający dyspozycję co do pozostawionych ruchomości.

W toku dotychczasowych dochodzeń nie ustalono przyczyny samobójstwa.

Wybuch balonu Tragiczna śmierć robotnika

Przy ul. Marszałkowskiej 6, w wytwórni wody sodowej Icka Muchy o godzinie 13-jej min. 15, nastąpił wybuch balonu mosiężnego.

Szczegóły wypadku są następujące: Syn właściciela, Szepiel podniósł balon na ramię, aby wynieść go z suteryny na wózek Pomagał mu w tej czynności, 19-letni Szlama Lemberg, robotnik. Zaledwie Mucha położył balon na ramieniu nastąpił wybuch, przy czym dno balonu ugodziło Lemberga w głowę. Siła uderzenia była tak znaczna, że nieszcześliwemu pękła czaszka, wskutek czego upadł, tracąc przytomność.

Lekarz Pogotowia, po nałożeniu opatrunku przewiózł Lemberga do szpitala św. Ducha, gdzie w poczekalni życie zakończył. Na miejsce wypadku przybyła policja IV-go komisariatu, która przeprowadziła dochodzenie, zabierając do eksperymentu pęknięty balon oraz ze-

gar z maszyny do wyrobu wody.

Według jednej wersji, wybuch nastąpił wskutek zbyt znacznego napełnienia gazem, — według drugiej — balon był jakoby słabo zlutowany.

Samobójstwa

51-l. Aniela Stefańska, powiesiła się. 22-l. Basia Wyfówna, napiła się kwasu octowego.

Lokaut

7-go sierpnia w szwedzkim przemyśle drzewnym rozpoczął się ma lokaut, który obejmuje 150 zakładów przemysłowych i 4.500 robotników.

Strajk ceglarny we Lwowie

Proklamowany we wtorek strajk we wszystkich ceglarniach lwowskich, z powodu niewypłacania przez niektóre ceglarnie zarobków, trwa nadal. We wtorek wieczorem odbyła się konferencja w inspektoracie pracy, ale nie doprowadziła do żadnego rezultatu.

Konflikt w tej chwili polega na tem, że pracodawcy, którzy nie płacą zarobków, zredukowali ilość robotników. Tych zredukowanych miały zatrudnić pozostałe ceglarnie. Obecnie przewodniczący właściciele ceglarn inż. Reiss oświadczył, że ci zredukowani nie mogą być przyjęci, chociaż i na ceglarni samego p. Reissa zajęci są, wbrew umowie zbiorowej, robotnicy zamiejscowi.

Dodać wreszcie trzeba, że pracodawcy sami przyczynili się do wybuchu tego strajku, gdyż ci pracodawcy, którzy zarobki wypłacali, grozili robotnikom, że zaprzestaną płacić, gdy na innych ceglarniach robotnicy będą dalej pracować bez otrzymywania zapłaty.

Gmina Kochłowice w obliczu ostatniej nędzy

Donoszą z Kochłowic na Górnym Śląsku: W dniu 6 sierpnia ma być zatopiony ostatni warsztat pracy na terenie Kochłowic, kopalnia „Wirek”. Teraz do tego dojdzie, że cała gmina stanie w obliczu ostatecznej nędzy.

Powodów zamknięcia kopalni „Wirek” niema, gdyż kopalnia opłaca się, co oświadczone w Warszawie delegacji rady zakładowej i rady gminnej. Na kopalni „Wirek” zatrudnia się do tej chwili niepotrzebnych urzędników ponadrataryfowych i wypłaca się tantiemy.

Dawniej, kiedy kopalnia zatrudniała 2000 robotników, było tylko 3 urzędników ponadrataryfowych, dzisiaj kiedy załoga spadła do liczby 834 pracujących i 220 przebywających na urlopie turnusowym, zatrudnia się 6-ciu urzędników ponadrataryfowych. Do redukcji wyższych urzędników właściciele Niemcy nie przy-

stępują, bo ich liczbę na kopalni „Wirek” zwiększono celowo, ażeby sztucznie wykazać nieopłacalność kopalni.

Na kopalni „Hillebrand” w Nowej Wsi należącej do tej samej Spółki Akcyjnej, gdzie załoga jest większą i kopalnia jest gazowa, zatrudnia się tylko 3 urzędników ponadrataryfowych. Skąd więc ta różnica na kopalni „Wirek”?

Twierdzenie jakoby kopalni brak było odpowiedniej ilości pokładów do wydobywania, nie wytrzymuje krytyki, gdyż kopalnia jest tak urządzona, że jeszcze dłuższy czas może wydobywać węgiel, bez robienia większych robót przygotowawczych. Jeżeli się dopuści do zatopienia kopalni, to całe masy węgla zostaną nazawsze zniszczone. Czy w ten sposób wolno niszczyć skarby, o które robotnik śląski przelewał swą krew, ażeby je wnieść jako wiano do Polski?

Działacze „Strzelca” złodziejami!

„Kurier Poznański” donosi z Koźmina: Przez długi czas część byłego powiatu koźmińskiego, w szczególności wsi Kaczagórka, Gałuski, Wrotków i in., żyły w przerażeniu przed niesłychanym terorem i zuchwałością bandy złodziei, która bez pardonu, nawet biednym nieraz ludziom, kradła co w ręce popadło. Policja czyniła ze swej strony wszystko, aby członków tej bandy wytropić, co jej się wreszcie udało.

Za kratami więziennymi znaleźli się wszyscy członkowie bandy, mianowicie:

Józef Wawrzyniak, Jan Wawrzyniak, Czesław Jasiński i Franciszek Janiak, wszyscy z Wrotkowa, powiatu Krotoszyńskiego i wszyscy jak się okazało nie bawem członkowie i działacze tamtejszego oddziału Związku Strzeleckiego.

Cała czwórka zasiadła na ławie oskarżonych sądu grodzkiego w Koźminie. Sąd, po przeprowadzonej rozprawie, ogłosił wyrok, mocą którego skazani zostali: każdy z oskarżonych na półtora roku więzienia i ponoszenie kosztów sądowych.

Z sali sądowej Na tle procesu brzeskiego

W sądzie okręgowym rozpatrywano wczoraj sprawę redaktora odpowiedzialnego „Gazety Polskiej” Hiza oskarżonego o zniesławienie przez posła Rybarskiego.

W kilka dni po procesie brzeskim w „Gazecie Polskiej” zamieszczono arty-

kuł p. t. „Szczególne zeznania świadka Rybarskiego”.

W artykule tym zarzucono posłowi Rybarskiemu „nieścisłości” i „kłamstwo”, i, jako najsilniejszy zarzut wysunęło — argument, iż poseł Rybarski starał się być przyjacielem i dobrym świadkiem dla tow. Liebermana.

0 zabójstwo szofera

W sądzie apelacyjnym rozpatrywano w czwartek sprawę 17-l. ucznia szkoły w Ostrowiu Mazowieckim Zbigniewa Szczyglińskiego skazanego przez sąd okręgowy w Łomży na rok więzienia za zabójstwo szofera Keltera.

Oskarżony był wydany ze szkoły i jechał do bursy po swoje rzeczy. W drodze dla zabicia czasu zajął się ogląda-

niem kupionego poprzednio rewolweru. W czasie tych manipulacji padł strzał. Szofer został zabity.

Sąd uznał, że było to zabójstwo przez nieostrożność. Karę roku więzienia zmniejszono oskarżonemu do 6 miesięcy. Adw. Niedzielski domagał się uniewinnienia oskarżonego.

policjant Brochwicz przy pomocy swojej żony. Małżonkowie Brochwiczowie zagrabili pieniądze, uciekli do Francji i dopiero po 14 latach sprawa znalazła się przed sądem.

Sąd skazał zbrodniczych małżonków na 5 lat więzienia.

Sprawa po 14 latach

Sąd apelacyjny rozpatrywał w czwartek sprawę będącą epilogiem dramatu z przed lat 14-tu. Wówczas to w kwietniu 1919 r. wyłowiono z rzeki Skrzy pod Lipnem zwłoki rosyjskiej emigrantki Eudoksji Grupert.

Śledztwo ustaliło, iż był to wypadek zabójstwa rabunkowego, a dokonał go

Walka robotników na magistrackich robotach publicznych w Częstochowie

(Kor. własna).

Jak już donosiliśmy, z dniem 20 ub. m. robotnicy zatrudnieni na magistrackich robotach publicznych, przystąpili do tak zw. „biernego oporu”, na skutek nie uwzględnienia słusznych żądań robotników.

W dniu 27 ub. m. Magistrat zwołał 15-tu robotników wraz z delegatem, tow. St. Woźniakiem, bez wypowiedzenia, na mocy regulaminu pracy, który został (bez podania robotnikom do wiadomości) zatwierdzony przez Inspekcję Pracy.

Przedstawiciele Rady Związków Zaw. wraz ze Związkiem Prac. Kom. i Inst. Użytk. Publ. i delegatami robotników bezwzględnie interweniowali w Inspekcji Pracy, oraz złożono skargę do Okr. Inspektora przeciwko regulaminowi, wprowadzonemu w drodze pogwałcenia art. 51 i 55 ustawy o umowie o pracy robotników.

Odbito w tej sprawie dwie konferencje, jedną nawet z udziałem panów z Z. Z. Z., których, mimo protestu delegatów klasowych organizacji, p. Inspektor pozostawił.

W toku konferencji wyszło na jaw, że panowie z Z. Z. Z. byli zaangażowani do popierania reprezentantów komisarycznego Magistratu, a nie do obrony robotników, gdyż wysunęli propozycję ukarania owych 15-tu zwolnionych przez Magistrat robotników 8-dniowym bezpłatnym urlopem, co się zaś tyczy żądań robotniczych, wypowiedzieli się przeciwko podwyżce płac. Przedstawiciele nasi postawili warunek, że skłonni są nawet zaniechać chwilowo akcji zarobkowej pod warunkiem, że do 1-go b. m. zostaną zatrudnieni wszyscy bezrobotni, w liczbie około dziewięciu tysięcy, lecz przedstawiciele Magistratu odpowiedzieli, że możliwe jest doprowadzić zatrudnienie robotników do 2000, co może nastąpić dopiero do końca sierpnia, lecz również bez żadnego zobowiązania.

A więc została ujawniona cała perfidia tych panów: ani niema gwarancji zatrudnienia wszystkich bezrobotnych, ani poprawy zarobków, zwiększenia dni pracy, conięcia drakońskiego zwolnienia, oraz uregulowania stosunków pracy.

Tow. J. Kaźmierczak imieniem Rady Związków Zawodowych, Związku Użyteczności Publicznej i delegatów robotniczych, złożył oświadczenie, że akcja o zatrudnienie wszystkich bezrobotnych nie koliduje z poprawą zarobków, zwolnienie zaś 15-tu robotników, wraz z delegatem, traktujemy, jako bezprawne z uwagi na zastosowanie nieobowiązującego regulaminu. Delegaci robotników

domagają się od Inspektora Pracy, z uwagi na wytworzoną sytuację, spowodowanie konferencji z udziałem Okręgowego Inspektora Pracy i przedstawiciela Starostwa.

Gdy zakomunikowano robotnikom o wyniku konferencji, robotnicy przystąpili do t. zw. „biernego oporu” na terenie pracy.

Rada Zw. Zaw. wraz ze Zw. Użytk. Publ. bezwzględnie powiadomiła Inspektora Pracy, domagając się interwencji.

Strajk trwa solidarnie i od 31 ub. m. rozszerzył się na wszystkie roboty miejskie.

Wśród robotników i rodzin walczących panuje straszna nęcza. Kilku robotników zasłabło i zostali zabrani przez pogotowie lekarskie. Żony przyprowadzają dzieci na tereny, gdzie są ich mężowie i wyrażają gotowość zgodzenia się raczej na śmierć głodową, zamiast tego, by przyglądać się cierpieniom dzieci.

W dn. 1 b. m. odbył się protest solidarności po fabrykach, kopalniach, hutach i innych zakładach pracy. Wszędzie przyjęto rezolucje, protestujące przeciwko bagatelizowaniu słusznych żądań robotników w sprawie podwyżki głodowych zarobków, powiększenia ilości dni pracy w tygodniu, conięcia nieprawnego regulaminu.

Rezolucje te, delegacja Rady Zw. Zaw. złożyła na ręce Okręgowego Inspektora Pracy. Przesłano je również Starostwu Grodzkiemu.

W dn. 2 b. m. odbyła się jednostronna konferencja, pod przewodnictwem Okręgowego Inspektora Pracy z Kielc, i przy udziale Obwodowego Insp. Pracy, w której wzięli udział delegaci robotników, oraz, imieniem Rady Zw. Zaw., tow. J. Kaźmierczak. Przedstawiciele Magistratu i Starostwa nie przybyli na konferencję.

Ponieważ konferencja ta nie dała żadnego pozytywnego rezultatu, robotnicy oświadczyli, że dalej stoją w walce, a nawet skłonni są ją zastrzyć.

Nastroj wśród robotników jest mocny i zdecydowany.

W ostatniej chwili donoszą nam telefonicznie, iż wśród robotników panuje wielkie wzburzenie, gdyż Magistrat przystąpił do organizowania tamstrajków.

Żony strajkujących zebrały się wraz z dziećmi, pod Magistratem, ale zostały rozpedzone. Kilka osób jest pobitych. Również kilka osób aresztowano.

Delegacja Rady Zw. Zaw. interweniowała w Inspekcji Pracy i w Starostwie.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

DWIE WAŻNE IMPREZY ROBOTNICZE W KRAKOWIE.

Wisła — Reprezentacja Robotniczych Klubów. Dziś odbędzie się na boisku W. sły zawody piłkarskie pomiędzy ligową drużyną Wisły a najlepszymi zawodnikami robotniczych klubów sportowych Krakowa. Pierwsze to spotkanie powyższych zespołów wywołało żywe zainteresowanie, a to zarówno ze względu na wysoką formę Wisły, jak i dobrą formę reprezentacji robotniczej.

Robotnicze górskie kolarskie mistrzostwo Polski organizuje w dniu 6 b. m. RKS. Legia w Krakowie na trasie Kraków — Wadowice — Kocięż — Żywiec — Bystra na przestrzeni 100 km. o pułhar przechodni Domu Zdrowia w Bystrzy. Start z rogatki Mogiłskiej o godzinie 6 rano. Zawody te, organizowane przez siódmy z rzędu, posiadają już swoją wyrobioną tradycję. Główna walka między zawodnikami rozgrywa się na serpentynach Kocięża. RKS. Legia, dwukrotnie zwycięzca tego pułharu, stoczyć musi zaciętą walkę z wysmienitą drużyną „Skry” warszawskiej, aby pułhar ten definitywnie zdobyć.

Woda gorzka „Franciszka-Józefa” — jest stosowana z doskonałym skutkiem zwłaszcza u poloników.

Co usłyszymy w radio?

SOBOTA, DNIA 5.VIII.1933 R.

7.00 Sygnał czasu. 7.05 Gimnastyka. 7.20 Muzyka poranna. 7.30 Muzyka poranna. 7.30 Dziennik poranny. 7.35 D. c. muzyki z płyt. 7.55 Odczytanie programu. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Transmisja z ogrodu „Bagatela”. 12.25 Przegląd Prasy. 12.33 Komunikat

meteorologiczny. 12.35 D. c. koncertu. 12.55 Dziennik południowy. 14.55 Muzyka z płyt. 15.05 Wiadomości bieżące. 15.15 Muzyka z płyt. 15.35 Muzyka z płyt. 16.00 Muzyka popularna z płyt. 16.30 Transmisja z Kortów Legii Międzyzwiązkowej. Spotkania Tennisowego Polska — Włochy. 17.00 Odczyt p. t. „Poznajmy Polskę”. 17.15 Utwory na 2 fortepiany. 17.45 Audycja dla chorych. 19.00 Odczyt p. t. „Toruń — królowa Wisły”. 19.20 Rozmaitości. 19.35 Program na dzień następny. 19.40 Kwadrans literacki. 20.40 Koncert Chóru A. Zarembki. 21.05 Dziennik wieczorny. 21.15 „Przegląd rolniczej prasy”. 21.30 Koncert Chopinowski. 22.30 Wiadomości sportowe. 22.40 Wiadomości meteorologiczne. 22.45 Muzyka taneczna z płyt.

NIEDZIELA

9.50 Program. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Program. 12.15 Poranek muzyczny poświęcony muzyce polskiej. 13.45 Transmisja z Katowic Międzynarodowych Zawodów Motocyklowych. 14.10 „Wspólnie, a nie pojedynko” — odczyt epicki. 14.50 Muzyka polska z płyt. 15.05 Pieśni ludowe. 16.00 Radiotechnik dla młodzieży. 16.15 Opowiadanie. 16.30 Transmisja z Katowic finiszu Międzynarodowych Zawodów Motocyklowych. 16.55 Arje i pieśni w wyk. Marii Kaup. 17.25 „Czy człowiek ciężkiej pracy powinien uprawiać sporty?” — wygł. dr. Szulc. 17.40 Koncert polskiej muzyki ludowej. 18.10 Transmisja z Kortów Legii Międzyzwiązkowej. Spotkania tenisowego Polska — Włochy. 18.35 D. c. koncertu. 18.55 Program na dzień następny. 19.20 Rozmaitości. 19.40 Skrzynka pocztowa techniczna. 20.00 Pieśni. 20.20 Recital wiolonczelowy. 20.50 Dziennik wieczorny. 21.30 „Na wesolej fali lwowskiej”. 22.25 Wiadomości sportowe. 22.43 Wiadomości meteorologiczne. 22.48 Muzyka taneczna z płyt.

Smierć w katastrofie samochodowej

Na zsoście pod Niemcynem w powiecie węgrowskim wydarzyła się katastrofa samochodowa. Samochód ciężarowy, którym jechał Edmund Piskorski, właściciel hurtowni kolonialnej w Gnieźnie, wpadł z niewyjaśnionych przyczyn w Niemcynie na przydrożne drzewo.

Wskutek wypadku Piskorski poniósł śmierć na miejscu. Samochód uległ zupełnemu strzaskaniu.

Z kroniki warszawskich ulic

NAGŁY ZGON

Przy ul. Czerniakowskiej 103, zasłabła nagle 42-letnia Konstancja Pomarańska. Lekarz Pogotowia stwierdził śmierć. Przyczyna — prawdopodobnie choroba serca.

OFIARA KĄPIELI

14-letni Józef Borkowski (Miedziana 5), uczeń szkoły powszechnej (Złota 51), podczas kąpielii w rzece Bugu, natrafił na głaz i utonął. Zwłoki wydobyto i przewieziono do Warszawy.

TRAGEDIA BEZROBOTNEGO

W bramie domu, przy ul. Czaickiego 16, napił się esencji octowej, 21-letni Stanisław Silny, bezrobotny (Dzika 4 „Cyrek”). Po udzieleniu pomocy, Pogotowie przewiozło desperata do szpitala św. Rocha.

WYPADKI SAMOCHODOWE

Na pl. Kazimierza Wielkiego, wypadł z

autobusu, 48-letni Kon. Doznał on poranienia nosa, czoła i prawego policzka.

Na rogu ul. Grzybowskiej i Rynekowej, dostał się pod samochód 9-letni Hersz Fiszbim (Grzybowska 18). Chłopiec doznał potłuczenia prawego biodra.

Przy ul. Puławskiej 31, robotnik, 34-letni Józef Pijanowski, w czasie pracy doznał poparzenia wapnem lewego oka.

Przy ul. Nowe Miasto 21, piekarz, 39-letni Aron Tenenbaum, doznał poszarpania w maszynie piekarskiej palca lewej dłoni.

Przy ul. Wawelskiej, 35-letni Wacław Mieszkowski, kierowca (Złazna 46), w czasie zapalania silnika przy samochodzie, został uderzony korbą. Doznał on złamania prawego przedramienia. Wszystkim ofiarom wypadków przy pracy, pomocy udzieliło Pogotowie.

I tak: zwycięzca Speicher spadł z 74,4 klg. na 71,6 klg., Archambaud: 64 klg. — 61 klg., Le Greves 68 klg. — 65 klg., Cuerra z 77 na 70 klg., Pipez: z 71 na 64,5 klg. i t. d.

NURMI — LADOUMEGUE W POJEDYNKU.

Oddawna wyczekiwane spotkanie dwóch świetnych lekkoatletów zawodowych, finna Nurmiego i francuza Ladoumego (oba — rekordzści świata) dojdzie na obecnio do skutku.

Paavo Nurmi został już jakoby zaproszony do Paryża na szereg biegów pokazowych. Pod koniec sierpnia b. roku spotkałby się Nurmi w Paryżu z Ladoumego na dystansach — 3 klm. i 1 mili ang.

ŚRODA KOLARSKA NA DYNASACH.

W ub. środę późnym wieczorem odbył się drugi w tym sezonie popularny wieczór kolarski, którego program i organizacja wypadły doskonale.

W najważniejszym wyścigu dnia, mczu lotności w czterech serjach na 2 okr. toru wygrali w poszczególnych serjach: Pusz w pierwszej i czwartej, oraz Klaus, w pozostałych dwóch serjach. W ogólnej punktacji zwyciężył Klaus przed Puszem.

W biegu długodystansowców na 10 klm. zwyciężył Popończyk przed Michałakiem.

W biegu australijskim na 4 klm. wygrał Targoński przed Michałakiem i Zegawką.

Pogoda

Przewidywany przebieg pogody w dniu dzisiejszym: Po miejscami mglistym ranku naogół dość pogodnie. Temperatura bez zmian. Słabe wiatry północno - zachodnie.

LECZNICA

UL. PAŃSKA 10/12 obok Wielkiej WENERYCZNE

skórne, włośniowe, niemoc piciowa i elektroleczenie. Przyjęcie od 9 r. do 8 w.

Wizyta 2 złote.

PRZYCHODNIA SPECJALNA

DR. D. GISERA

MED. B. Asystenta Kliniki Berlińskiej

CHMIELNA 47 (2-gi dom od Dworca Głównego)

WENERYCZNE (specjalnie chronione)

skórne, pęcherza, niemoc piciowa, analizy krwi, moczu. Zapobieganie. Diatermia. Sollux. Lampa kwarcowa.

Od 9—2 i od 4—9 wiecz. Porada 4 zł.

Co wyświetlają kina?

ANTINEA: „Symionja 6 milionów” i „Ziemia obiecana”.
APOLLO: „Pod twoją obronę”.
ARENA: „Czerwony ślad” i „Każdemu wolno kochać”.

ATLANTIC: „Romans sekretarki”.
BAJKA: Rewja „Pod polską banderą” i film.

CAPITOL: „Nienita kwiat Havanny” i „Naucz mnie kochać”.

CASINO: „I-sza miłość cowboya”.
COLOSSEUM: „Zwycięzca” oraz rewja p. t.: „Wiwat Skarżyński”.

COLOSSEUM MALE: „Król stepów” i „Błękitna rapsodia”.

CORSO: „Tommy Boy” i „Mężowie i żony”.

CRISTAL: „Ken Marynard jako upiór gór”.

FAMA: „Gdybym miał miljon” i „100 metrów miłości”.

FILHARMONJA: „Tajemnica ogrodu zoologicznego”.

FORUM: „Zdradliwe strzały”.
GLORIA (w ogrodzie): „Eskadra śmierci” i „Slim i Grim”.

HOLLYWOOD: „Tylko nie w usta” i rewja.

HELJOS: „Złota Maski” i „Pałac na kółkach”.

KOMETA: „Ewa” i rewja.

LUX: „Miasto cudów”.

rewja „Carramba”.

MAJESTIC: „Wielkomięskie cienie”.

MASKA: „X 27” i „Człowiek o błękitnej duszy”.

METROPOLIS: „Legion walecznych”.

MEWA: „Emma” i „Jej eksceleńca miłość”.

MIEJSKI: „Ludzie w hotelu”.

DŹWIKOWY KINOTEATR MIEJSKI

Początek o godz. 6.30.

OKRES LETNICH WZNOWIEŃ.

LUDZIE W HOTELU

GRETA GARBO JOAN CRAWFORD
JOHN BARRYMORE i LEVIS STONE

Następny program:
OSTATNIA NOC KAWALERA

Widownia idealnie wentylowana.

MIRAŻ: „Niebezpieczny Raj”.

OAZA: „Ostatnia Eskapada” i „Cohn i Kelly w Hollywood”.

PAN: „Blond Venus” i „Flip i Flap w Legii”.

PETIT TRIANON: „Dobranoc Wiednia” i „Frankenstein”.

PRAGA: „Przedziwna sprawa Klary Dean” i „Samotny Orzeł”.

RIVIERA: „Zemsta dońskiego kozaka” i „Legion ulicy”.

ROMA: „Każdemu wolno kochać”.

ROXY: „Ingagi” i „Przeżycia jednej nocy”.

SPLENDID: Nieczynny.

STYLOWY: „Tajemnicza wyspa”.

TOMBOLA: „Rome Express” i „Obława w Paryżu”.

TON: „Ben Hur”.

UCIECHA: „Noc w Chicago” i „Przedziwna sprawa Klary Dean”.

majestic pocz. 6, 8, 10

HARRY PIEL

w filmie

„WIELKOMIĘSKIE CIENIE”

Świat w zdarzeniach

ZNALEZIONO RUINY MIASTA Z PRZED 4,500 LAT.

Sowiecka ekspedycja archeologiczna odkryła na Krymie ruiny miasta, pochodzącego z epoki Scytów. Bliższe badania wykazały, że miasto to było założone przez kolonistów greckich 2,500 lat przed narodzinami Chrystusa.

KATASTROFALNA POWÓDZ W AMERYCE.

Z powodu przetrwania tamy w Castlewood przez rzekę Platte (dopływ Missourii) wzburzone fale rzeki zalały olbrzymią przestrzeń i miasto Denver, powodując ogromne straty. 5 tys. mieszkańców Denver musiał opuścić swe domy. Narazie trudno zorientować się w rozmiarach katastrofy. Pewnym jest, iż wiele osób utonęło.

Cale dzielnice i poszczególne domy tworzą wyspy, do których dostęp z powodu wzburzonych fal rzeki jest utrudniony. Woda zerwała liczne mosty w mieście i na przestrzeni pomiędzy Castlewood a Denver. W akcji ratunkowej bierze udział straż ogniowa i milicja.

TRZĘSIENIE ZIEMI W JUGOSŁAWII.

Z Zagrzebia donoszą, iż ubiegłej nocy odczuło w Zagrzebiu i okolicy dość silne trzęsienie ziemi. Ludność, zbudzona ze snu w strachu panicznym opuściła domy. Trzęsienie ziemi nie wyrządziło znaczniejszych szkód. W kilku słabiej budowanych domach popękały jedynie ściany.

„No, no Nanette”

JUBILEUSZ 50-GO PRZEDSTAWIENIA.

Teatr „8,30” daje dziś jubileuszowe 50-te przedstawienie operetki Yomansa (w tłumaczeniu J. Krzewińskiego i L. Brodzińskiego) reżyserji W. Zdzitowieckiego.

Na naszym zdjęciu czołowi wykonawcy operetki.

OBSERWATORJUM NA WYSOKOŚCI 4,200 METRÓW.

Organizacje turystyczne Gruzji postanowiły wybudować na wierzchołku Kazbeku (Kaukaz) obserwatorium. Będzie to jedyne na świecie obserwatorium, położone na wysokości 4,200 metrów.

OLBRZYMIA POWÓDZ NA TRYNIDADZIE.

Olbrzymia powódź nawiedziła wyspę Trinidad, należącą do Wielkiej Brytanii. Na skutek ulewnych deszczów trzy rzeki wystąpiły z brzegów i zalały wielką część wyspy. W wielu miejscowościach woda sięga do ramion. Ludność ogarnięta paniką ucieka w popłochu. Istnieje obawa dalszego rozszerzenia się powodzi. Straty materialne spowodowane przez katastrofę są bardzo duże.

ŚLUP OGNI WYSOKOŚCI 1000 METRÓW WYDOBYWA SIĘ Z KRATERU

Jak donoszą z Batawji wulkan Scaek na Sumatrze wykazuje od kilku dni ożywioną działalność. ŚLUP OGNI, WY-

DOBYWAJĄCY SIĘ Z KRATERU WULKANU, DOCHODZI DO WYSOKOŚCI 1,000 METRÓW. Położone w pobliżu wulkanu wioskę pokryte są grubą warstwą popiołu. Ludność opuszcza w popłochu swe siedziby w obawie przed gazami trującymi, które gęstymi kłębami unoszą się nad okolicą.

BUNT WIEŹNIÓW W BARCELONIE.

Z Barcelony donoszą o buncie więźniów, przetrzymywanych w jednym z więzień tego miasta w oczekiwaniu na ekstradycję. Zawezwane oddziały policji musiały stoczyć ze zbuntowanymi więźniami formalną walkę, która nie obyła się bez ofiar. Liczba rannych po obu stronach wynosi kilkanaście osób.

W AMERYCE UKAŻA SIĘ ZNACZKI POCZTOWE Z WIZERUNKIEM KOŚCIUSZKI.

Amerykański pocztmistrz generalny Farley zdecydował się na wypuszczenie znaczków pocztowych z wizerunkiem Kościuszki. Znaczki te wartości pięciu

centów, barwy niebieskiej, ukaza się po raz pierwszy w połowie października.

ARSENAL BRONI WYLECIAŁ W POWIETRZE.

Arsenal wojskowy Campo del Marte pod Managua w Nikaragui wyleciał w powietrze. W katastrofie tej zginęło 30 ludzi z odwachu, strzegącego magazynu. Ludność, obawiając się dalszych wybuchów, uciekła z miasta i obozuje na wolnym polu.

UPAŁY W PORTUGALJI.

Z Portugalji donoszą, że w całym kraju panują wielkie upały. W Lizbonie termometr wskazywał wczoraj 38° w cieniu. W stolicy odczuwa się brak wody. W Coimbra zanotowano wczoraj 43° w cieniu. Jest to najwyższa temperatura zanotowana w ciągu lat 20.

GANGSTERZY NA WIDOWNI.

Magnat naftowy Charles F. Urshol, porwany przed dwoma tygodniami, został wypuszczony na wolność po wypła-

ci 75.000 dolarów.

Z Nowego Jorku donoszą o uprowadzeniu przez gangsterów znanego impresarja sportowego Baskowicza. Brat uprowadzonego otrzymał list, w którym bandyci domagają się uiszczenia okupu w wysokości 25.000 dolarów, grożąc w przeciwnym razie zamordowaniem Baskowicza.

FALA MORSKA ZMYŁA 2 LUDZI.

Z Biarritz donoszą, że fala morska zmyła z brzegu dwie osoby. Ciało ich wydobyto po kilku dniach.

OLBRZYMIA SZAJKA BANDYCKA W KOLONII.

W Kolonii policja wykryła olbrzymią szajkę bandycką, grasującą w promieniu 100 klm. wokół miasta. Aresztowano 41 członków szajki. Stoją oni pod zarzutem dokonania 34 włamań, zamachów morderczych i oszustw oraz podpaleń.

SAMOŁOT STRATOSFERYCZNY.

Towarzystwo Belgijskie Poszukiwań Naukowych, które finansowało wszystkie wyprawy do stratosfery, przeznaczyło obecnie pewne fundusze na sfinansowanie wynalazku samolotu, mogącego wzbiąć się do stratosfery. Uczeń zajął się już badaniami nad możliwością skonstruowania takiego samolotu.

DRAMAT W POLSKIEJ RODZINIE W AMERYCE.

W miejscowości Sugar Loaf w stanie Pensylwania, rozegrała się w domu farmerów polskich Raskich krwawa tragedia. Na tle nieporozumień finansowych doszło do gwałtownej kłótni między farmerem Raskim i jego żoną, a ich dziećmi Janem Bolińskim. W umiesieniu Boliński zastrzelił teścia i ciężko ranił teściową. Ta jednak miała jeszcze na tyle sił, że pochwyliła siekiere, którą rozstrząsała zięciowi głowę.

Humor zagraniczny

ZŁOŚLIWY.

— U nas w uzdrowisku jest rzeczywiście dużo oryginalnych typów!
— Tak, tak, przede wszystkim wszyscy letnicy.

Tajemnica eksplozji w hotelu „Europa” w Brnie

Depesze doniosły już o straszliwej eksplozji, która zdemolowała jeden z luksusowych hoteli głównego miasta Moraw, Brna. Pod gruzami hotelu znalazło śmierć 7 osób, a około 40 osób zostało ciężko lub lekko rannych.

Telegraficzne wiadomości o tej straszliwej katastrofie lotem błyskawicy rozeszły się po całym świecie. Mówiono o eksplozji gazu świetlnego, pisano o bombie przywiezionej z zagranicy i t. p. Były to jednak tylko domysły na niczym nie oparte. Dopiero obecnie tajemnicę wybuchu w hotelu zdołano wyjaśnić. Chodzi tu o oryginalny wypadek samobójstwa człowieka, który w ten sposób stał się — może mimowoli — mordercą kilku niewinnych osób.

Ośrodkiem wybuchowym w hotelu „Europa” był pokój Nr. 7, w którym mieszkali małżonkowie Bauerowie. Śleztwo wykazało, że nazwisko to było fałszywe. W Morawskiej Ostrawie, skąd miał przybyć do Brna rzekomy Bauer, policja odszukała człowieka, noszącego to nazwisko, ale prawdziwy Bauer wcale do Brna nie wyjeżdżał. Policji brneńskiej udało się stwierdzić, że rzekomy Bauer, który mieszkał w hotelu „Europa” nazywał się Zdeněk Knopp. Pod nazwiskiem „pani Bauerowej” zamieszkała z nim jego narzeczona, 23-letnia szwaczka Irma Zwiselbauerowa. Oboje byli z Brna, a nie z Morawskiej Ostrawy, jak zameldowali się w hotelu.

Matka I. Zwiselbauerowej zeznała, że Knopp utrzymywał z jej córką stosunki już od czterech lat, ale nie chciał się z nią, gdyż nie miał stałego zatrudnienia. Pomimo, że Knopp był bez zajęcia, po-

wodziło mu się nieźle. Mieszkał u rodziców, a na książeczce oszczędności miał sporą sumę. Z oszczędności tych czerpał po 500 Kcz. miesięcznie. Narzeczona jego była na utrzymaniu matki, a przed 2 miesiącami urodziła dziecko, które zostało również u matki. Oboje kochali się bardzo, ale w ostatnim czasie bezrobocie wpłynęło na Knappa przygnębiająco, tembardziej, że na książeczce oszczędnościowej pozostało już tylko 170 Kcz.

Knopp — jak się okazało — nosił się od dłuższego czasu z zamiarem popełnienia samobójstwa. Jedynie dzięki staraniom narzeczonej zamiaru tego nie uskutečnił. Pewnego razu narzeczona odebrała zrozpaczonemu narzeczonemu rewolwer i ukryła. Przedtem jeszcze odebrała mu flaszkę z trucizną, którą również ukryła. Rzeczy te zostały obecnie znalezione.

W przeddzień wybuchu Irma wyszła z domu i powróciła wieczorem. Była przygnębiona. W godzinę potem ubrała się w najlepsze suknie, wzięła dziecko i udała się do narzeczonego.

W poniedziałek rano nastąpiła straszliwa eksplozja w hotelu „Europa”. Nastąpiło to po nocy spędzonej w tym hotelu przez Knoppa i jego narzeczona. Podczas zarządzanej rewizji w mieszkaniu Knoppa znaleziono gily z materiałem wybuchowym, używanym w kamieniołomach. Część ekrazytu z tych gily załadowana została do kufra, zabranego przez Knoppa do hotelu.

Policja przypuszcza że Knopp zdawał sobie sprawę z następstw wybuchu, a to

na tej podstawie, że chociaż mógł samobójstwo popełnić w własnym mieszkaniu lub w mieszkaniu narzeczonej, wybrał dla tego celu hotel. Może uczynił to dlatego, aby nie demolować domu w którym mieszkali jego krewni. A może rzeczywiście nie przypuszczał, by wybuch miał tak straszliwe rozmiary.

Na miejscu katastrofy trwa jeszcze praca nad odgrzebywaniem ofiar. Przedtem zabezpieczono resztę hotelu. Mury bowiem groziły zawaleniem i trzeba było je podeprzeć, aby nie pogrzebały tych którzy pracowali przy usuwaniu rumowiska. Ruch kołowy w okolicy hotelu został wstrzymany. Szkody wynoszą około pół miliona koron.

Dotychczas nie wiadomo czy pod gruzami nie znajdują się jeszcze inni zabici.

Władze śledcze dążą jeszcze do ustalenia jakiej ilości ekrazytu samobójca użył. Na to pytanie nie mogą fachowcy odpowiedzieć dokładnie gdyż nie wiedzą, jak Knopp z ekrazytem manipulował. Jeżeli Knopp zapalił ekrazyt przy pomocy lontu prowadzącego do zamkniętego kufra, to wystarczyła mniejsza dawka ekrazytu, aby spowodować tak straszliwy wybuch. Jeżeli natomiast ekrazyt zapalił na wolnej przestrzeni, to potrzebował tego materiału wybuchowego więcej (około 3 kg.) Kufer w którym znajdował się ekrazyt zaniósł do pokoju szofer, który Knoppa do hotelu dowiózł. Szofer ten zeznał, że jak na swą wielkość kufer ten stosunkowo był ciężki.

Przed zdemolowanym hotelem gromadzą się ciągle tłumy ciekawych.

Z nad morza polskiego

Odwrotna strona medalu

Nie mam bynajmniej zamiaru pisać jeszcze jednej z tuzina korespondencji „z nad morza polskiego”. Wiemy już, że jest ono piękne, że posiada jedną z najpiękniejszych plaż w Europie, że położenie Jastrzębiej Góry jest całkiem wyjątkowo piękne, wogóle, że całe to to wybrzeże mogłoby i powinno się stać z biegiem czasu jednym wielkim nadmorskim miejscem letniskowym, wypoczynkowym i kuracyjnym.

Chodzi mi o pewne kardynalne braki, zwłaszcza w takich skromniejszych miejscowościach, jak np. Jastarnia, którym należałoby jaknajprędzej zaradzić, jeśli publiczność nie ma się szybko zniechęcić gruntownie i całkowicie do tych słynnych miejsc.

Woda, kanalizacja, oświetlenie. Są to urządzenia podstawowe, bez których nie można poważnie mówić o rozwoju wybrzeża polskiego. Żadna z mniejszych miejscowości na półwyspie helskim tych podstawowych urządzeń nie posiada. Mam na myśli przede wszystkim Jastarnię, która jest z tych miejscowości naj-

większą, ma wiele danych, aby się pięknie rozwijać, i jest najliczniej odwiedzana. W tym sezonie bawiło dotychczas w Jastarni i w Jastarni-Borze około 1500 osób, jestto oczywiście przepełnienie, które sprawiło, że nie można było w połowie lipca znaleźć mieszkania, że ludzie sypiali po strychach i komórkach, a solidni zresztą rybacy nie umieli się czasami oprzeć pokusie odnajmowania różnym ludziom jednoczesnie tych samych pokoi.

Otóż Jastarnia nie ma ani wody do picia w odpowiedniej ilości, ani kanalizacji (oczywiście!), ani elektrycznego oświetlenia. Kilka studni nie może naturalnie starczyć na potrzeby zgórą tysiąca letników.

O 3 km. od Jastarni wspaniale z niego przygotowana do życia Jurata tj. osiedle z kilkunastu luksusowych wili, z imponującym hotelem w środku, zaopatrzona jest w pyszną wodę z głębokiej studni artezyjskiej. Czy istotnie tak trudno byłoby zaopatrzyć w taką samą wodę — Jastarnię? Wodę do picia —

trzeba gotować, a woda do mycia — jest odrażająco ciemna, mętna, że nie powiem — brudna. Z niektórych domków trzeba po tę wodę chodzić pół kilometra; jasna rzecz, jak to człowiekowi utrudnia i uprzykrza życie.

Kanalizacja, światło elektryczne: — marzenia ściętej głowy, — jakkolwiek znurta trudno nie porównywać z taką Juratą, gdzie wszystko to już istnieje. Prawda, że Jurata jest przeznaczona dla kilkudziesięciu bogaczy, pobył tam jest też odpowiednio drogi. Ale ostatecznie problemy te, gdy chodzi o miejscowość, z których korzysta ludność masowo, były i są rozwiązywane, ewent. z pomocą rządu. Czy nie wypadałoby o tem pomyśleć już teraz, dla Jastarni i reszty małych wiosek na półwyspie? Czy urządzić te a co najmniej elektryczność nie mogłoby być dla wszystkich tych osad wspólne? Za coś pobiera się od letników takse kuracyjną, która w Jastarni, za pobył parotygodniowy wynosi 12 zł., gdy z urządzeń użyteczności publicznej, od gminy letnicy nie otrzymują za to dosłownie — nic. A i owszem: w tym roku zauważyłem — kilkanaście koszar na śmieci. Mysł bardzo słuszną, gdyby kosze nie były — sobie, a śmiecie, też sobie, — jak dawniej, obok koszar. Niema nikogo, kto by dopilno-

wał porządku. Postawiono też w Borze — aż 3 czy 4 latarnie i zrobiono jeden trotuar. To wszystko, co zrobiono od ubiegłego roku.

Całkiem groźną sprawą, moim zdaniem, domagającą się bezwzględnej wkroczenia władz, jest kwestia najprymitywniejszego zabezpieczenia przed pożarem. Gdy niema elektryczności, ludzie używają nafty do oświetlenia i z tem można jeszcze wytrzymać. Ale najczęściej takim rybakowi, który chciał by jaknajwięcej od gości wydobyć gotówki, a jak najmniej za to dać, nie chce się kupić nawet najskromniejszej lampki naftowej! Wskutek tego pali się świecę, przyczem zapalki niedogaszone rzuca się byle gdzie. A ściany bywają drewniane, przedmioty łatwopalne — na każdym kroku, po strychach — pełno siano, i na dobiek — wody całkowity brak. O jakiejś straży pożarnej, lub wogóle — o jakimś zorganizowaniu pogotowiu ratowniczym na wypadek pożaru nie słyszałem nic.

Lichwa żywnościowa. Nie wiem, jak się rzecz przedstawia z obowiązującym tutaj przepisów o lichwie żywnościowej. W każdym razie nikomu nie śni się tu przepisów tych przestrzegać. Niektórzy sklepikarze drą też skórę, nie im się tylko podoba i nic im się za to

nie dzieje, bo żadnej pod tym względem niema kontroli. Ceny za masło, za jajka za mleko, za mięso, za jarzynę, skaczą z niczem niekierowaną dowolnością. Ostatecznie cena chleba podniosła się z dnia na dzień, o 10 gr. na bochenku! Czy na to niema rady?!

Podobnie zresztą rzecz się ma z mieszkańiami, gdy napływ gości jest tak liczny, jak w tym roku. Ostatecznie można zrozumieć, że biedni rybacy chcą się trochę obłowić na gościach z wnętrza kraju; ale — niechby za to co i dali! Tymczasem w tych najprymitywniejszych izbach, w których człowiek pozabawiony jest wszelkich wygód, niema najczęściej ani szafy, ani nawet gdzie wody wylać z miednicy. O braku, zasadniczych rzeczy, jak światło, woda i kanalizacja, już mówiłem. Jeśli zatem w tych warunkach żąda się za izbę od 100 zł. do 120 zł. miesięcznie, to jestto lichwa mieszkaniowa.

O innych „drobiazgach”, jak np. o szuści, bezkarnie w biały dzień naciągają ludzi na głównej ulicy na gry hazardowe, jak karuzel z wrzaskliwą karynką, która rozdzierającym i rozdartym głosem a bezskutecznie co wiecór nawołuje ludzi do obrzydliwej budy, — już nic nie powiem więcej.

N.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5,40, bez odnoszenia zł. 4,70, na prowincji miesięcznie zł. 5,40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajnie gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.